

GLASILO OBČINE MEŽICA

ŠUMC

Beseda urednice

Pozdravljeni, dragi bralke in bralci.

Vsako obdobje prinaša s seboj svoje trende, modne muhe.

Trenutna moda je večinoma zdrava, pohvalna pravzaprav.

Ukvarjanju s svojimi globinami, raztezanjem, odklanjanju nezdrave hrane ... bi želeli, da trajajo, ker nam vsem koristijo.

Enemu izmed popularnih športov – iskanju napak v uspehu

kogarkoli – pa bi bilo dobro, da čimprej odzvoni. Več notranjega miru in manj glavobolov bi bilo, če bi pogosteje znali

reči »Bravo!« kot vse tisto, kar sicer slišimo ali beremo na

družabnih omrežjih. Sploh pa, če bi znali reči v živo in bi se

prenehali skrivati v varnem zavetju svoje tipkovnice.

Tudi pri Šumcu želimo, da bi z vsako številko v vaše domove

prišlo čimveč zadovoljstva. In ker živimo v kraju, obdanem

s čudovito naravo, bi prizore iz nje radi pogosteje vnesli na

naše strani. Ste fotograf in raziskovalec naše okolice? Imate

na svojih nosilcih podatkov fotografije, na katere ste ponosni?

Bi bili pripravljeni svoje mojstrovine deliti z bralkami in bralci

Šumca? Na uredništvu smo si enotni, da bi bila naslovnica

občinskega časopisa privlačnejša, če bi bralce na njej poz-

dravila podoba Mežice ali njene okolice. Zato vas vabimo, da

nam pošljete take fotografije, mi pa bomo v vsaki številki iz-

med najboljših objavili vsaj eno. Če ste za sodelovanje, pišite

na info@mezica.si, zadeva: foto Šumc. Saj veste, Šumc je tudi

vaš – od izvira pa vse do Meže.

Ali ne bi bilo lepo, da bi kmalu postalo moderno biti strpen,

prijazen, razumevajoč? Seveda tudi takrat ne bi bilo vse v

redu na tem svetu, ampak z našim odnosom do vsega bi

bilo marsikaj drugače. In bi potem tega trenda nikdar ne bilo

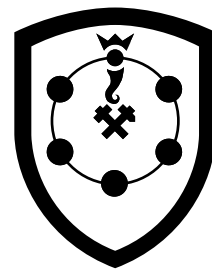
konec.

V upanju ...

Vse dobro,

Jerneja Vertačnik

Spoštovani občani in občanke,

Polni elana in energije se zatorej spogledujemo z novimi izzivi in eden izmed njih je prav gotovo ustanovitev našega medgeneracijskega centra.

Kar nekaj časa v naši lokalni skupnosti že zori želja po skupnem soustvarjanju pestrejšega življenja, povezovanju različnih generacij, izmenjavi znanj, spretnosti in izkušenj in v zadnjem tednu septembra bomo v ta namen ustanovili društvo Medgeneracijski center v Mežici.

dolgo, vroče poletje se poslavlja in že stopamo po deževnih cestah in po poteh rahlo obarvanih gozdov. Čeprav so spomini na doživetja v vročih poletnih dneh in na brezskrbno dopustniško uživanje še sveži, se moramo sprijazniti, da smo že zakorakali v zgodnjo jesen.

V medgeneracijskem centru, ki bo lociran v pritličju poslovne stavbe PecaCommerce, bomo uredili prostore, ki bodo služili kot stičišče vsem, ki se radi družite, vsem, ki si želite kaj novega spoznati, se naučiti ali želite svoje znanje, izkušnje in veščine posredovati drugim. Želimo si povezati vse ljudi v lokalni skupnosti in spodbuditi medgeneracijsko sodelovanje ter vam omogočiti, da nekaj ur dnevno preživite v družbi vrstnikov v okviru organiziranih dejavnosti – ustvarjalnih delavnic, razno-terih predavanj in spoznavanja nečesa novega.

Medgeneracijski center je projekt širše lokalne skupnosti, saj se bomo v njem povezovali krajanje Mežice ter mnogi drugi

posamezniki in društva, ki bodo aktivnosti in vsebino medgeneracijskega centra naredili zanimivo in pestro za vse generacije.

Želimo si, da bo center postal kraj srečevanja, sodelovanja in povezovanja v lokalni skupnosti in širšem okolju in da bo tvorno pripomogel h krepitvi naše medsebojne pripadnosti.

Zatorej prijazno povabljeni, da se nam pridružite tudi Vi!

Naj vam na koncu mojega uvodnika zaželim plodno in barvito jesen in seveda veliko užitkov pri prebiranju občinskega utripa v tem izvodu ŠUMC-a.

Župan

Dušan Krebel

Dokončane **investicije**

Lenartova ulica – zgornji krak

Povsem dotrajano cestišče Lenartove ulice do hišne številke 30 in drugo vejo do hišne številke 18 smo v celoti obnovili. Uredili smo tudi nova javna parkirišča, nova je meteorna in fekalna kanalizacija ter javna razsvetljava.

Ureditev parkirišča pri zdravstvenem domu

Na celotnem prostoru za zdravstvenim domom, ki je bil do sedaj povsem neuporaben, smo zaradi potreb po parkiranju uporabnikov zdravstvenega doma in bližnjih stanovalcev uredili večje parkirišče s 23 parkirnimi mesti. Javno parkirišče je tudi primerno osvetljeno.

Polena

Od uvoza z regionalne ceste proti restavraciji smo dotrajano cestišče na novo preplastili, uredili tudi pločnik in javno razsvetlavo. Preplastili smo tudi obe avtobusni postaji na Poleni in cesto mimo Kojzeka proti Podzemlju Pece.

od junija do septembra

◀ Obnova kapelice na spominskem parku

Na podlagi smernic Zavoda za zaščito kulturne dediščine smo obnovili kapelico na spominskem parku. Spomeniško zaščiten kapelica je bila v zelo slabem stanju, zato je bila temeljita obnova nujna. Kapelica je temeljito gradbeno sanirana, prav tako so obnovljene freske in oltar.

Trg 4. aprila

Uredili smo nov povezovalni pločnik proti blokom in javno razsvetljavo.

◀ Rekonstrukcija Orešnikovega mostu

V celoti smo konstrukcijsko sanirali obstoječe lesene premostitvene konstrukcije mostu. Uporabniki mostu so obnovo prepoznali kot veliko pridobitev in so organizirali svečano otvoritev. Veselo je bilo.

Postavitev neprometne signalizacije na lokalnih cestah

Ob lokalnih cestah smo postavili neprometno signalizacijo (usmerjevalne lamele), s katero smo označili podjetja v industrijskih conah.

◀ Table za označevanje kmetij

Komisija za kmetijstvo in gozdarstvo Občine Mežica je prepoznala, da je potrebno v občini označiti lokacijo posameznih kmetij. Člani komisije so tako pripravili seznam kmetij na območju občine, ki bi jih bilo potrebno označiti z označevalno tablo enotnih mer in izgleda. Postavljene so bile table k posameznim kmetijam, pa tudi skupne table z navedbo vseh kmetij na določenem območju. Po ureditvi te neprometne signalizacije v občini je sedaj enotno urejeno tudi označevanje kmetij na lokalnih in gozdnih cestah.

Fekalna kanalizacija – desnobrežni kolektor

V industrijski coni Ob Meži smo uredili fekalno črpalnišče za potrebe priklopa podjetij na javno kanalizacijsko omrežje.

PROMETNA VARNOST in lokalna skupnost

V vsakdanjem življenju dojemamo prometno varnost kot nekaj samoumevnega vendar nanjo vplivajo številni dejavniki, njihova nepredvidljivost pa terja od nas stalno pozornost in ravnanja, skladna z obče sprejetimi pravili.

V članku bi se omejil le na tri dejavnike, ki najbolj vplivajo na prometno varnost na cesti:

- udeleženec prometa – šofer, pešec – njegovo znanje in kultura obnašanja v prometu;
- površine, namenjene prevoznim sredstvom in pešcem, in njihova opremljenost za varno uporabo in
- prevozno sredstvo, njegova ustreznost in prijaznost do okolja.

Kot lokalna skupnost si prizadevamo, da bi vsak od navedenih vplivnih dejavnikov pozitivno doprinesel k čim boljši prometni varnosti na naših cestah. Statistika prometnih nesreč kaže, da smo bili v preteklem obdobju pri tem kar uspešni.

Udeležencem cestnega prometa namenjamo največ pozornosti, posredno preko urejanja cestnih površin in pločnikov, neposredno pa že od rane mladosti, ko se v okviru vrtca predvsem pa osnovne šole ob različnih aktivnostih seznanjajo s pravili ravnanja in obnašanja v prometu. V kasnejšem obdobju je ta skrb lokalne skupnosti manj vidna, pa vendar je prisotna. Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu (SPV) v občini je aktivno vključen v načrtovanje in izvedbo različnih ukrepov v smislu izboljšanja prometne varnosti. Že vrsto let skupaj s člani PGD Mežica in Združenjem šoferjev in avtomehanikov Koroške organizira

varovanje šolskih poti, predvsem prehodov čez regionalno cesto v začetku šolskega leta. V preteklem obdobju je SPV izvedel še druge vzgojno-preventivne aktivnosti – predavanja (predavanje o prometnih predpisih – Narodni dom Mežica – marec, 2015) in različne akcije (delitev odsevnih trakov pešcem v akciji BODI VIDEN – oktober 2015).

Največ »otipljivega« je bilo storjenega pri izboljšanju kvalitete cestnih površin kot tudi zagotovitvi površin za pešce. O tem so pisali in še bodo drugi, omenil bi le, da Občina aktivno sodeluje pri pripravi izvedbene dokumentacije (PZI) za posodobitev regionalne ceste skozi Mežico, kjer je investitor država.

Velja poudariti, da je za varno uporabo cestnih površin potrebno zagotoviti tudi ustrezno opremo in signalizacijo, poleg standardne (vertikalna in talna signalizacija, razsvetljava itd.) je Občina za izboljšanje prometne varnosti vseh udeležencev v prometu izvedla še vrsto drugih ukrepov in če pomislimo, tega ni tako malo:

- posodobili smo velik del ulične razsvetljave v smislu racionalne osvetlitve in porabe energije, na posameznih lokacijah – prehodih za pešce čez regionalno cesto – pa smo izboljšali osvetljenost prehodov;
- na treh lokacijah čez regionalno cesto smo pridobili moderno opremljene prehode za pešce (pri Osnovni šoli, pri bencinski črpalki

Predavanje o prometnih predpisih – marec/2015

Prikazovalnik hitrosti nameščen pri upravni stavbi Občine

- in na prehodu na poti s Stržovega);
- na treh lokacijah – ob regionalni cesti skozi Mežico ter na Podjurski ulici – smo nameslili prikazovalnike hitrosti, ki tudi po odzivu javnosti pomembno vplivajo na zmanjševanje hitrosti vozil;
- uredili smo neprometno signalizacijo ob regionalni ter lokalnih cestah.

Nismo pa pozabili tudi na zagotavljanje možnosti uporabe alternativnih, okolju in zdravju prijaznejših vrst prometnih sredstev.

V letu 2016 smo v Mežici dobili polnilno postajo za osebne avtomobile na električni pogon, kar je prvi pogoj, da bo v bližnji prihodnosti prišlo do večje uporabe tovrstnih avtomobilov tudi na našem območju. Uporaba tovrstnih osebnih avtomobilov je prispevek k bolj zdravemu okolju (hrup, izpušni plini) in posredno k boljšemu počutju vseh udeležencev v prometu, kar pozitivno vpliva tudi na prometno varnost.

Tudi izbira kolesa za svoje prometno sredstvo pomeni prispevek vsakega posameznika k bolj čistemu okolju, predvsem pa takšna odločitev koristi tistemu, ki se za to odloči. In kaj ima to opraviti s prometno varnostjo? Več kolesarjev pomeni manj osebnih avtomobilov, manj gneče na cesti in manj potrebnih parkirnih mest. Predvsem gneča na parkirnih prostorih je pogost pojav v našem okolju, dolgoročno je torej mogoče iskati rešitve tudi v spodbujanju uporabe koles v mestnem prometu.

Občina pa je aktivna tudi pri umeščanju trase dolinske kolesarske steze na območju Občine. Ne moremo se pohvaliti s kilometri kolesarskih stez, pa vendar se bo tudi to v bližnji prihodnosti spremenilo na boljše. Sicer pa občani že dokaj številčno kolesarijo in Občina si prizadeva, da ustvari čim boljše pogoje za varno sobivanje vseh udeležencev v prometu.

Milan Krivograd, sekretar SPV

Moderno opremljen prehod za pešce pri Osnovni šoli

POLNILNA POSTAJA ZA ELEKTRIČNA VOZILA

Elektro Celje d.d. je v sodelovanju z Občino Mežica postavilo polnilno postajo za električna vozila. Polnilna postaja je locirana na parkirišču pred občinsko upravno stavbo. V sredo, 27.7.2016, je bila otvoritev polnilne postaje in predaja le-te v uporabo. V okviru Evropskega tedna aktivnosti (ETM), ki je potekal od 16. do 22. septembra pa nam je Elektro Celje d. d. za namen promocije uporabe električnih vozil posodilo električno vozilo, ki je bilo v tem tednu na razpolago za poskusne vožnje našim občanom. Polnilna postaja je investicija za sedanjost in še bolj za prihodnost, ki nakazuje trend naraščanja uporabe električnih vozil. Električna mobilnost postaja vse pomembnejša v prizadevanjih za zmanjšanje vplivov prometa na okolje. Napredek na področju razvoja novih tehnologij omogoča zmanjševanje odvisnosti od fosilnih goriv, alternativne oblike uporabe energetskega virov pa so korak k uresničevanju načel trajnostnega napredka in varstva okolja. Ker si želimo tudi v Mežici živeti v čim bolj čistem in zdravem okolju, si bomo še naprej prizadevali za tovrstne eko pridobitve.

Polnilna postaja za osebne avtomobile na elektro pogon

V imenu občanov
Mežice in v svojem
imenu **ISKRENE**
ČESTITKE VSEM
STAROSTNIKOM,
NOVOROJENCEM IN
NJIHOVIM STARŠEM.

župan **Dušan Krebel**

Novorojenčki

OD APRILA DO SEPTEMBRA 2016

INJA ČEH

JONAS GRUBER

VANESA DRAVEC

EVA DONAU

LARA DANIJEL

ANABELA KOČEV

MAŠA BRUDER

ANEL SMAILOVIĆ

MAŠA MLINAR

ZALA MENCINGER

AJLA JOVANOVIĆ

TINE VRABIČ

MIA RAKIČ

90 let in več

OD APRILA DO SEPTEMBRA 2016

VIDA KRESNIK HROVAT

MARIJA ODERLAP

JUSTINA DOLER

MARIJA KORDEŽ

MARIJA PRAPROTNIK

FRANČIŠKA BURJAK

MARIJA HOMER

MARIJA LASNIK

Pravice delavcev

GLEDE NA DEJSTVO, DA SMO V OBDOBJU, KO NENEHNO POSLUŠAMO O SINDIKATIH, PRITOŽEVANJIH DELAVCEV O RAZMERAH NA DELU, O STAVKI POLICISTOV, O RAZMERAH V ZDRAVSTVU IN ŠE BI LAHKO NAŠTEVALI, SEM SE ODLOČILA, DA POVEM KAJ VEČ O PRAVICAH DELAVCEV NASPLOH. PREDVSEM PA BI RADA S TO TEMO ODGOVORILA NA KAKŠNO VPRAŠANJE DELAVCEM, KI NISO POVEZANI V SINDIKATE, DELAVCEM PRI MANJŠIH DELODAJALCIH, KI SO JIM POGOSTO ŠE HUJE KRŠENE PRAVICE IN ZARADI STRAHU PRED IZGUBO SLUŽBE NIKOLI NA GLAS NE POVEJO, KAJ VSE MORAJO PRESTATI, ČE ŽELIJO OBDRŽATI SLUŽBO.

Zakon o delovnih razmerjih (ZDR-1) ureja le minimalne pravice, ki pa se v praksi lahko za delavce bolj ugodno urejajo s kolektivnimi pogodbami, splošnimi akti delodajalca ali pogodbami o zaposlitvi. Ne morejo pa se določati za delavce manj ugodno od zakona, razen v izjemnih primerih, ko zakon to izrecno dopušča. Zakonskih pravic pogodbeni stranki ne moreta niti s pogodbo o zaposlitvi urejati za delavca manj ugodno.

Pravice delavca ureja tako Zakon o delovnih razmerjih, kakor tudi Kazenski zakonik, ki sankcionira kršitev temeljnih pravic delavcev. **Temeljna pravica delavca je, da delodajalec ravna po predpisih o sklenitvi pogodbe o zaposlitvi in o prenehanju delovnega razmerja, plači in drugih prejemkih iz delovnega razmerja, delovnem času, odmoru, počitku, letnem dopustu ali odsotnosti z dela, varstvu žensk, mladine in invalidov, varstvu delavcev zaradi nosečnosti in starševstva, varstva starejših delavcev, prepovedi nadurnega ali nočnega dela ali plačilu predpisanih prispevkov in tako prikrajša delavca ali iskalca zaposlitve za pravico, ki mu pripada, ali mu jo omeji.**

V teh primerih, ko je delavcu kršena temeljna pravica, delodajalec za takšne kršitve tudi kazensko odgovarja, a za same delavce je običajno najbolj pomembno in pogosto vprašanje, kdaj je delodajalec v tolikšni meri kršil njegove pravice, da lahko delavec izredno odpove pogodbo o zaposlitvi. Delavci se namreč najbolj pogosto bojijo, da bodo odpovedali pogodbo, ki je bila sicer polna kršitev, nato pa ne bodo upravičeni niti do nadomestila na zavodu za zaposlovanje, ali pa jih bo delodajalec kaznoval še s tem, da jim ne bo izplačal zadnje plače, za katero so delali.

Delodajalec je dolžan izplačati plačo, vse dokler ga veže pogodba o zaposlitvi, sicer lahko delavec plačo sodno zahteva pred pristojnim delovnim sodiščem, nato pa jo od delodajalca izterja skupaj z

obrestmi v izvršilnem postopku, v kolikor še po sodbi delovnega sodišča tega ne stori prostovoljno.

V kolikor ste imeli razloge za izredno odpoved pogodbe o zaposlitvi, pravice do nadomestila s strani zavoda za zaposlovanje ne izgubite in vam pripadajo vse pravice, kot da vas je odpustil delodajalec sam. Takšni razlogi ob katerih lahko podamo izredno odpoved pa so natančno določeni z Zakonom o delovnih razmerjih.

Delavec lahko izredno odpove pogodbo o zaposlitvi, če:

- mu delodajalec več kot dva meseca ni zagotavljal dela in mu tudi ni izplačal zakonsko določenega nadomestila plače,
- mu ni bilo omogočeno opravljanje dela zaradi odločbe pristojne inšpekcije o prepovedi opravljanja delovnega procesa ali prepovedi uporabe sredstev za delo dalj kot 30 dni in mu delodajalec ni plačal zakonsko določenega nadomestila plače,
- mu delodajalec vsaj dva meseca ni izplačeval plače oziroma mu je izplačeval bistveno zmanjšano plačo,
- mu delodajalec dvakrat zaporedoma ali v obdobju šestih mesecev ni izplačal plače ob zakonsko oziroma pogodbeno dogovorjenem roku,
- delodajalec zanj tri mesece zaporedoma ali v obdobju šestih mesecev ni v celoti plačal prispevkov za socialno varnost,
- delodajalec ni zagotavljal varnosti in zdravja delavcev pri delu in je delavec od delodajalca predhodno zahteval odpravo grozeče neposredne in neizogibne nevarnosti za življenje ali zdravje,
- mu delodajalec ni zagotavljal enake obravnave v skladu s 6. členom tega zakona,
- delodajalec ni zagotovil varstva pred spolnim in drugim nadlegovanjem ali trpinčenjem na delovnem mestu v skladu s 47. členom tega zakona.

Pri sami izredni odpovedi pa je potrebno še povedati, da mora le-ta biti dana v pisni obliki, pred samo odpovedjo pogodbe o zaposlitvi pa mora delavec delodajalca pisno opomniti na izpolnitev obveznosti in o kršitvah pisno obvestiti inšpektorat za delo. Če delodajalec v roku treh delovnih dni po prejemu pisnega opomina ne izpolni svoje obveznosti iz delovnega razmerja oziroma ne odpravi kršitve, lahko delavec

izredno odpove pogodbo o zaposlitvi v nadaljnjem 30-dnevnom roku od ugotovitve razloga za izredno odpoved in najkasneje v šestih mesecih od nastanka razloga.

Delavec je v primeru izredne odpovedi zaradi navedenih ravnanj upravičen do odpravnine, določene za primer redne odpovedi pogodbe o zaposlitvi iz poslovnih razlogov, in do odškodnine najmanj v višini izgubljenega plačila za čas odpovednega roka.

Le v teh točno določenih razlogih je možno podati izredno odpoved, sicer pa lahko prav tako v pisni obliki podate redno odpoved delovnega razmerja, s katero pa niste upravičeni do nadomestila za brezposelnost.

Ob pravicah delavcev omenimo eno izmed novosti, ki je sedaj že kar dobro vpeljana, to je **pravica do odpravnine** delavca, ki je imel pogodbo le za določen čas (pred tem so odpravnino prejeli le delavci zaposleni za nedoločen čas). Delavec, ki mu preneha pogodba o zaposlitvi za določen čas po prvem odstavku 79. člena Zakona o delovnih razmerjih, ima pravico do odpravnine. Pravice do odpravnine iz prejšnjega stavka nima delavec v primeru prenehanja pogodbe o zaposlitvi za določen čas, če gre za nadomeščanje začasnega odsotnega delavca, v primeru prenehanja pogodbe o zaposlitvi za določen čas za opravljanje sezonskega dela, ki traja manj kot tri mesece v koledarskem letu, ter v primeru prenehanja pogodbe o zaposlitvi za določen čas za opravljanje javnih del oziroma prenehanja pogodbe o zaposlitvi za določen čas, ki je bila sklenjena zaradi vključitve v ukrepe aktivne politike zaposlovanja v skladu z zakonom o delovnih razmerjih.

Vsekakor pa je potrebno poleg tega, da se zavedamo svojih pravic, vedno upoštevati tudi pravice delodajalca in izpolnjevati svoje dolžnosti na delovnem mestu.

Pravice in pogoji izredne odpovedi ter odpravnine, o katerih je bilo govora v tem prispevku, so kot navedeno urejena v Zakonu o delovnih razmerjih, specifičnosti, ki veljajo samo za zaposlene v javnem sektorju oziroma za posamezna področja zaposlenih, pa zaradi posebnosti v tem sestavku niso zajete.

Odvetnica Janja Podričnik

Divja odlagališča

Vodni propusti ob zadnjem neurju

Ekološki otok pred Narodnim domom Mežica

S PROBLEMATIKO DIVJIH ODLAGALIŠČ SE SREČUJEMO TUDI V OBČINI MEŽICA. ZNOVA JIH JE ZAZNATI VEČ KOT PREJŠNJA LETA. DIVJE ODLAGALIŠČE JE MESTO V NARAVI, KJER SO NEPRIMERNO ODLOŽENI ODPADKI, KI POVZROČAJO ŠKODO OKOLJU. NE SAMO, DA KAZIJO OKOLICO, KJER SE NAHAJAJO, AMPAK VPLIVAJO TUDI NA SAMO KAKOVOST ŽIVLJENJA. PREDSTAVLJAJO POTENCIALNO NEVARNOST ZARADI IZCEJANJA STRUPENIH SNOVI V VODNE TOKOVE OZIROMA PODTALNICO IN S TEM VSTOPAJO V PREHRANJEVALNO VERIGO ČLOVEKA.

V Mežici opažamo, da ljudje gradbene odpadke še vedno odlagajo v vodotoke. Zadnje neurje je zelo poškodovalo struge potokov in zato opozarjamo, da se z odlaganjem odpadkov zamašijo propusti ki obremenijo vodotoke in tako zaradi človeške malomarnosti pride do katastrofe v naravi. V večji meri se na divja odlagališča odlagajo gradbeni materiali, motorna olja, razredčila, barve in druge snovi. Ko izve-mo za odlagališča, je potrebno najprej najti plačnika, ki bo od-

voz in čiščenje plačal, ampak to je skoraj nemogoče. Tako so divja odlagališča v pristojnosti (med-)občinskega inšpektorata oziroma v pristojnosti državnega inšpektorata. Upamo, da se bo število takšnih odlagališč z ustrezno ozaveščenostjo zmanjšalo oziroma se bodo odstranila.

Zaradi neozaveščenosti nekaterih občanov oziroma nemarnega odlaganja odpadkov smo morali pred Narodnim domom odstraniti ekološki

otok. Posamezniki so na ekološkem otoku odlagali tudi takšne vrste odpadkov, ki niso namenjeni za tja, namesto da bi jih odpeljali v zbirni center. Zaradi takšnih primerov iz ekoloških otokov nastanejo prava mala divja odlagališča. To je enostavno malomarno in ni pošteno do drugih občanov, ki se trudijo vestno ločevati odpadke. Obenem vas obveščamo, da lahko kosovne odpadke brezplačno predate v zbirni center Lokovica.

Za reševanje divjih odlagališč potrebujemo aktivno vključevanje posameznika. Vsak se mora zavedati, da s svojimi nepremišljenimi dejanji ogrožamo naravo, ki jo moramo ohranjati čisto. Odpadke odlagajmo na primerna mesta, ločujmo jih ter opozarjamo ljudi na odnos do okolja.

Komunala Mežica

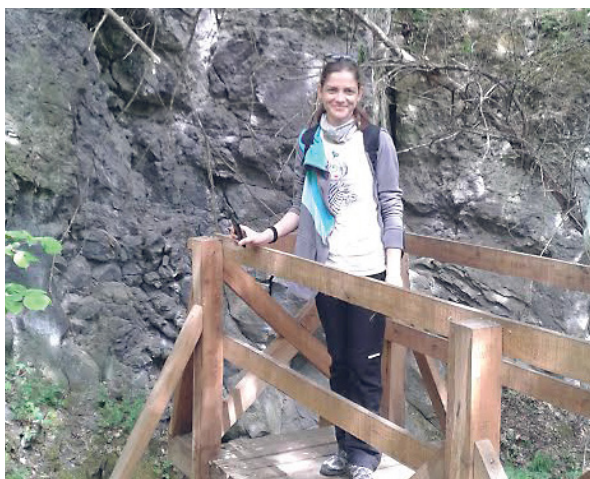
TURISTIČNO DRUŠTVO MEŽICA

Pod novim vodstvom

Kdo je nova predsednica TD Mežica?

Sem Darja Komar, Mežičarka, ki jo je leta 2004 navdušenost nad naravno, tehnično in kulturno dediščino našega kraja vodila do vpisa na Naravoslovnotehniško fakulteto, na Oddelek za geologijo. Po diplomi sem se zaradi želje po dodatnih izkušnjah in znanju vpisala na podiplomski študij Grajeno okolje (znanstveno področje Geologija) na Fakulteto za gradbeništvo in geodezijo, ki sem ga z zagovorom doktorske disertacije, tematsko vezane na področje geokemije,

društvi ter institucijami v kraju. Pri izvedbi projektov že vrsto let zelo uspešno sodelujemo s posameznimi društvi, ter z institucijami, kot so Občina Mežica, Komunala Mežica, OŠ Mežica in podjetje Podzemlje Pece, d. o. o. – brez vseh omenjenih je organizacija naših projektov praktično nepredstavljiva. Želim si, da bo to sodelovanje trajalo, in da bo plod tega tudi kakšen nov, zanimiv projekt. Kot pri nekaterih drugih društvih, tudi pri nas v TD aktivnih članov ni veliko – in kot pravi stari rek – „V slogi je moč!“.

uspešno zaključila aprila letos. Trenutno sem zaposlena na Delovni skupnosti Geoparka Karavanke, katerega eden izmed glavnih ciljev je ohranjanje geoloških in naravnih značilnosti, kakor tudi kulturne dediščine čezmejnega območja UNESCO globalnega Geoparka Karavanke; aktivna sem v Združenju za ohranjanje rudarske dediščine Slovenije (Združenje RUDA), sem članica Komisije za turizem v Občini Mežica in po novem tudi predsednica Turističnega društva Mežica.

Kakšna je tvoja vizija vodenja TD Mežica?

Prihodnost TD Mežica vidim predvsem v še večjem sodelovanju in povezanosti z drugimi

Katere so glavne dejavnosti TD Mežica, koliko članov ima, kako lahko Mežičani pripomorejo k dobremu delovanju TD Mežica?

Med večje projekte v TD Mežica zagotovo spada pustni karneval in Barbarin sejem. Naslednji ustni karneval bo že 62. zapored, letošnji Barbarin sejem v mesecu decembru pa 14.. Poleg omenjenih projektov izvajamo tudi nekatere manjše, kot je na primer trgatav mežiškega grozda, ki bo tokrat šesta. Vsako leto sodelujemo pri izvedbi kresnega večera, organizaciji tradicionalnega decembrskega koncerta v podzemlju Pece, čistilni akciji, ter prodaji balkonskega in okenskega cvetja. V okviru občinskega praznika v začetku decembra izbranim

občanom podelimo priznanja za lepo urejeno okolico, poleg tega pa pri izvedbi prireditev čez leto pomagamo tudi drugim društvom v kraju. Aktivnih članov v TD Mežica ni veliko – v zadnjem obdobju se je nam sicer pridružilo nekaj novih, ampak številka je še vedno majhna, kar občutimo predvsem pri naših večjih projektih, kot je na primer izvedba karnevala; k sreči so nam v preteklih letih na pomoč priskočili člani nekaterih drugih društev in zaposleni na Komunalni Mežica – naj izkoristim najin pogovor in k sodelovanju v TD Mežica povabim vse zainteresirane občane.

Kako sodelujete s ponudniki turističnih storitev v našem kraju?

Tesno sodelujemo s podjetjem Podzemlje Pece, d. o. o., ki je tudi glavni turistični ponudnik v našem kraju. Že leta sodelujemo pri izvedbi prireditev, kot sta tradicionalni decembrski koncert, letos jubilejni 20., in kresni večer.

Kako sodelujete z okoliškimi in tudi bolj oddaljenimi TD-ji?

Izjemno ponosni smo na večletno pobratenje s Turistično-etnološkim društvom TED LÜKARI iz Dornave, katerega člani se vsako leto udeležijo našega pustnega karnevala in kot kurenti v Mežico priključijo pomlad. Letos decembra praznujemo okroglo, že 20. obletnico pobratenja. V okviru Združenja RUDA, katerega so-ustanovitelji smo, smo povezani tudi s turističnimi, rudarskimi, etnološkimi in kulturnimi društvi iz Zagorja ob Savi, Trbovelj, Hrastnika, Griž, Laškega, Senovega in Sedraža.

Kaj meniš o turizmu v Mežici? Na kaj smo lahko ponosni, kaj delamo dobro, kje je treba še malo "poriniti"?

Glede turizma v Mežici sem zelo optimistična. Ne smemo prezreti dejstva, da le podzemlje Pece letno obišče preko 18.000 ljudi, obiskovalcev pa bo, predvsem zaradi novih atraktivnih ponudb, vedno več. Poleg rudnika imamo številne prenovljene objekte, lepo urejeno čebelarstvo zbirko, krasne turistične kmetije, gostišča z dobro hrano ... Mežica je odlična izhodiščna točka za gorsko kolesarjenje in pohodništvo, imamo Dom na Peci, kralja Matjaža ... Tudi prireditve v sklopu Veselega decembra privabljajo vedno več ljudi iz drugih krajev, prav tako posamezni drugi projekti, kot je bil na primer nedavni turnir Mežica open. Kljub temu, da smučišča in bazena več ni, in ju

z veliko verjetnostjo več ne bo, menim, da lahko Mežica turistom ponudi veliko. V zadnjih letih se je zelo okrepilo tudi čezmejno sodelovanje, predvsem zaradi aktivnosti v sklopu Geoparka Karavanke. Vedno več ljudi se odloča za aktivne počitnice, za počitnice na podeželju. Za hitrejši razvoj turistične ponudbe – govorim za območje celotne Zgornje Mežiške doline – bi morali razviti ustrezno turistično infrastrukturo, kamor zagotovo sodijo tudi nočitvene kapacitete in prostori za kampiranje. Spodbuditi je torej treba sodelovanje med različnimi turističnimi ponudniki, skupno promocijo in trženje.

Ali ima TD Mežica podmladek na osnovni šoli?

Žal »turističnega« podmladka na osnovni šoli za enkrat še ni, moram pa izpostaviti zelo dobro sodelovanje z vzgojiteljicami in učiteljicami, ki nam skupaj z učenci večkrat priskočijo na pomoč, popestrijo naše prireditve in jih naredijo še bolj zanimive.

Naj bo sodelovanje Turističnega društva Mežica na vseh ravneh in z vsemi deležniki uspešno in učinkovito tudi v prihodnje.

Jerneja Vertačnik

»Otroci, naš zaklad, sreča, žarek, ki nam sije, četudi pada dež«

TAKO SI MISLIMO ČLANI DRUŠTVA PERKMANDELICI, KI SE ŽE VRSTO LET TRUDIMO, DA OTROKOM POLEPŠAMO DNEVE, VČASIH SAMO URICE, KOLIKOR NAM PAČ ČAS DOPUŠČA.

Ene izmed teh lepih uric so delavnice, ki potekajo enkrat v mesecu, in takrat uživamo in se imamo lepo.

Z letošnjimi delavnicami smo začeli v marcu, kjer smo bili ustvarjalni. Naredili smo si velikonočne obešanke, katere so otroci ustvarjali s svojo domišljijo in tako so nastali čudoviti okraski, ki so lepšali vrata, okna, stene domov v času velikonočnih praznikov. Delavnice so se nadaljevale v aprilu, ko smo člani izkoristili priložnost projekta »Radi delamo dobro« v katerem smo bili izbrani, da se borimo za denarno nagrado v višini 1000 €

in smo se ustvarjalno zabavali pred trgovino Mercator v Mežici. Tam smo mimoidočim otrokom in tudi odraslim pokazali, kako se lahko ustvarja z baloni, ter jim dali možnost, da poskusijo tudi sami. Nastali so lepi modeli kužkov, rožic, klobukov ... V mesecu maju pa smo se z otroki podali na iskanje skritega zaklada, ki so ga morali otroci iskati po smereh barvnih smerokazov in nalog. Smerokazi so nas popeljali do doživljajskega parka pred vhodom v Rudnik Mežica, kjer so otroci uživali v dobrotah skritega zaklada in se zabavali.

Veseli smo, da se naših delavnic udeležuje vedno več otrok, s tem dobivamo poklon za naš

trud in veseli smo, da nam starši zaupajo. V mesecu aprilu je potekal projekt »Radi delamo dobro«, kjer smo društvo Perkmancelci zbrali največ žetonov in prejeli nagrado v višini 1000€, za kar se IZ SRCA ZAHVALJUJEMO VSEM OBČANOM, ker nas podpirajo, ko delamo dobro, in nam s tem vlivajo motivacijo, da se trudimo še naprej. Ker pa je naš cilj, da otrokom damo čim več, jim ponudimo najboljše in hkrati uresničimo tudi našo željo, pa bomo ta denar namenili nakupu velikega napihljivega igrala. »Če dobro daješ, se ti dobro vrača.«

Članica društva Perkmancelci
Samanta Kovač

Knjižnica Mežica

»Knjiga je posoda duha, žlahtna knjiga žlahtnega duha ... « je napisal dr. Franc Sušnik, ki je Študijsko knjižnico, sedaj Koroško osrednjo knjižnico dr. Franca Sušnika, zasnoval in jo trideset let tudi vodil.

Knjižnica ima pet zunanjih enot in tri izposojevališča. Ena izmed enot je tudi v Mežici. Leta 2006 se je knjižnica iz starih prostorov preselila v Narodni dom.

Nekaj statistike iz leta 2015:

- Knjižnica Mežica je postala bogatejša za 382 enot gradiva.
- Knjižnico uporablja 497 občanov, v skupnem številu članov pa je 854 občanov občine Mežica. To pomeni, da kar nekaj članov obiskuje tudi druge enote, predvsem matično knjižnico na Ravnah. Leta 2015 je enoto Mežica obiskalo 14.236 obiskovalcev, ki smo jim dali tudi 861 informacij.

- Knjižnica v Mežici je bila odprta 679 ur, računalnike za internet pa je uporabljalo 78 uporabnikov.
- Na dom je bilo v Mežici izposojenih 22.752 enot gradiva, v čitalnico 5.676, skupaj 22.752.
- V Koroški osrednji knjižnici dr. Franca Sušnika, enotah in izposojevališčih pa je bilo na dom in v čitalnico izposojenih 377.372 enot gradiva, torej smo v Enoti Mežica izposodili 6% celotne izposoje.

Predstavili bi vam radi dve novosti, ki smo jih v letošnjem letu uvedli v Koroški osrednji knjižnici in enotah. To so bralni nahrbtniki in vračilo gradiva v drugi knjižnici.

Bralni nahrbtniki

Otroci so nedavno znova sedli v šolske klopi. Za prvošolčke je bil to čisto nov začetek spoznavanja knjig in učenja branja. Knjiga popelje otroka v svet domišljije, spodbuja kreativnost in ustvarjalnost, ga uči vztrajnosti, iznajdljivosti, spodbuja k radovednosti in mu širi obzorja. Poleg naštetega bogati tudi besednjak, otroku omogoča kakovostno preživljanje prostega časa ter ga povezuje z bralcem – njegovimi starši, starimi starši, vzgojitelji oz. ostalimi skrbniki, ki si vzamejo čas in otroku preberejo njegovo najljubšo zgodbo. V naši knjižnici se zavedamo, da učenje branja ni lahka naloga; poteka vseskozi, z veliko vaje, potrpežljivosti in ob po-

Knjižnica Mežica

Bralni nahrbtniki

moči drugih. Da bo začetek še prijetnejši, smo v knjižnici pripravili novost. Pridružite se nam na knjižnem potovanju z bralnimi nahrbtniki, v katerih bodo knjige z malo teksta in veliko ilustracij; slikopisi in druge knjige, vezane na otrokov interes (živali, avtomobili, princeske ...). To so knjige z velikimi tiskanimi črkami, ki spodbujajo otroka, da postane dober bralec. V nahrbtniku se skriva tudi risalni blok, v katerega lahko vsak otrok nariše risbico ali napiše svoje vtise. Opremi naj jih s svojimi podatki (ime, priimek,

naslov, starost) in sodeloval bo v žrebanju za simpatično nagrado. Likovne izdelke bomo ob koncu šolskega leta razstavili v Pionirski knjižnici Leopolda Suhodolčana. Vabimo starše in šolarje, da nas obiščejo in tudi z našo pomočjo raziskujejo čarobni svet znanja in domišljije.

Vračilo gradiva v drugi knjižnici

Vračilo gradiva je brezplačna storitev Koroške osrednje knjižnice, ki omogoča članom izposojanje gradiva v eni in vračilo istega gradiva v drugi

knjižnici mreže KOK (knjižnice Kotlje, Prevalje, Mežica, Žerjav in Črna). V storitev je vključeno vse gradivo, namenjeno izposoji, v vseh knjižnicah mreže KOK. Izjema so izposojevališča v Podpeci, na Lešah in v Strojnski Reki, kjer ni Cobiss izposoje. Verjamemo, da je Koroška osrednja knjižnica s to storitvijo vsem članom in obiskovalcem postala še dostopnejša in enostavnejša za uporabo.

Meta Boštjan,
vodja izposoje

Praznično šolsko leto 2016/17

Pisati se je začelo šolsko leto 2016/17. Leto, ki je za mežiško osnovno šolo praznično. Mineva namreč 140 let od ustanovitve prve državne šole v Mežici in 90 let od zgraditve enega najlepših objektov v Sloveniji.

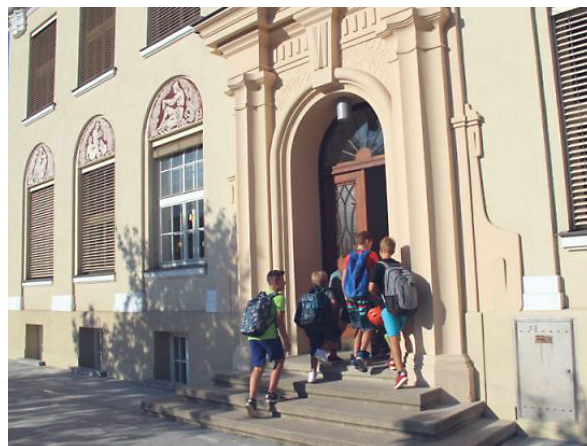
Načrte za šolsko poslopje, ponos našega kraja, je naredil mariborski arhitekt Maks Czieke, graditi pa se je začelo 23. septembra 1925 ter bilo končano leto kasneje. V šolski kroniki je dogodek, ki se je odvil pred devetdesetimi leti opisan takole: »Dne 8. oktobra se je zbrala mladina z učiteljstvom in krajnim šolskim svetom ob 9. uri pred staro šolo. Šolski upravitelj je govoril slavo stari šoli in poudarjal, da je vsa pismenost v občini ustvarila se v starem šolskem poslopju, ki je služilo 49 let svojemu namenu. Po fotografiranju dece pred staro šolo se je formiral sprevod k novi šoli. Pred novo šolo je imel načelnik krajnega šolskega sveta nagovor na deco in oddal poslopje svojemu namenu. Šolski upravitelj se je zahvalil krajnemu šolskemu svetu za trud, ki ga je imel s stavbo, omenjal je velike žrtve, ki so z novo stavbo doprinešene in pozval mladino, naj se izkaže hvaležno, potem se je vršil ogled šolskih prostorov. Od 9. 10. se je vršil reden pouk v novi šoli.«

Pri gradnji mežiške šole je imel pomembno vlogo tudi občinski odbornik in tajnik krajevnega šolskega sveta, učitelj Vinko Moederndorfer, čigar kip je bil pred dvema letoma postavljen pred šolo. Moederndorfer je takrat zapisal, da smo z novo stavbo uresničili pomemben program: »Pouk mora biti za vsakega brezplačen; pouk za otroke naj ne bo muka, temveč razvedrilo; v šoli naj se neguje zdravje; otroško zavetišče od 4. do 7. leta starosti, kopalnica za odrasle revnejše meščane ter izobrazba šoli odrasle mladine v kurzih, čitalnici, diletantskih in kinematografskih predstavah ... «

Leta 1877, ob začetku šolstva v Mežici, je staro šolo obiskovalo okoli 100 učencev, do leta 1921 pa se je številka povzpela do 264. Največje število otrok je zabeleženo v šolskem letu 1964/65 – kar 703 učenci. Upadanje se je začelo proti koncu 70-ih let. Število otrok se, seveda, iz leta v leto spreminja. Priča smo moč-

nejšim in šibkejšim generacijam, številka pa se že nekaj let giblje okoli 300. Konec preteklega šolskega leta je šolo zapustilo 29 učencev, ki bodo šolanje nadaljevali na različnih srednjih šolah. 1. septembra pa se nam je pridružilo 33 prvošolčkov, 17 deklic in 16 fantov, ki smo jih pozdravili s tradicionalnim popoldanskim sprejemom v mali telovadnici. Skupno v tem šolskem letu šolo obiskuje 301 učenec.

90. jubilej naše lepote bomo v velikem slogu praznovali 28. septembra. Dopoldne se bodo v okviru kulturnega dne na šoli odvijale številne delavnice, vrata bodo odprta tudi za zunanje obiskovalce. Ob 18. uri pa bo velika prireditev v Narodnem domu, kamor ste povabljeni vsi občani in občanke. Praznujete z nami!

Barbara Prevorčič

MORSKI PSI IN RIBICE, SPUŽVE TER POTAPLJAČI V LETNI ŠOLI V NARAVI

September je tu. Zazvonil je prvi šolski zvonec. Obrazi petošolcev pa nasmejani, iskrivi in predvsem srečni. Le zakaj? V ponedeljek, 5.9.2016, so se namreč odpravili v letno šolo v naravi.

- OŠ Mežica že okrog 15 let letuje v Vzgojno-izobraževalnem rekreacijskem centru v Poreču, ki ga upravlja Zveza prijateljev mladine Maribor. Komplex zavzema 25.000m² urejenih površin (nogometno in odbojkar-sko igrišče, igrišče za košarko, igrala, igrišče na mivki ...) in leži le 300m od obale. Objekt razpolaga s 337 ležišči in ima povsem varno prometno lego z ustreznim parkiriščem za

avtomobile in avtobuse.

- Letos tu niso bivali petošolci z Mežice temveč morski psi in ribice, spužve ter potapljači – tako so se namreč poimenovali, ko se so se razdelili v tri plavalne skupine. O svojih vtisih in doživetjih pa so zapisali slednje:
- Zgodila se je nesreča in padel sem s peskovnika. Pokraspal sem si celo nogo. Kljub temu sem kasneje plaval in igral nogomet.
- Ko smo šli spat sem na steni zagledal veliko stonogo. Ustrašil sem se in skočil na sosednjo posteljo. Bilo je strašno. Želel sem si, da bi bila zraven mene mama, da bi se bala tudi ona.

- Jaz in še dva sošolca smo se z učiteljem sami peljali v kombiju. Sploh si nisem predstavljal kam gremo in kako bo.
- Na plaži se radi igramo v peskovniku in gradimo gradove iz peska.
- Zjutraj smo načrtovali budnico za vse. Dogovarjali smo se tako dolgo, da so bili že vsi pokonci.
- Med raziskovanjem plaže smo našli fosile in plavajoče kamne, med spolzkimi kamni pa spužvo in rakove klešče.
- Bil je normalen dan in normalno kopanje, potem pa smo morali na doooooolg pohod.
- Pri prvem ocenjevanju sob smo dobile najvišjo oceno. Bile smo zelo presenečene.
- Na plaži mi je najbolj všeč, ker si lahko kupimo sladoled.
- Najbolj razburljivo je skakanje s pomola, ker lahko vidiš velike rake in celo »jastoga«.
- Najboljši dan je bil, ko smo pri fantih imeli »pižama party«, se igrali slepe miši in pojedli tono sladkarij. Na višku zabave smo opazili, da je eden od sošolcev zaspal.
- Komarji so me »ful nažgali«.
- Zvečer smo si pripovedovale grozljivke, nismo mogle zaspiti. Spale niso niti učiteljice, ker so nas tolažile in mirile.
- Mama mi ni pustila, da si kupim žogo na vrvi. Zdaj sem si to željo lahko uresničil. Jupi! Živela učiteljica!
- Kupili smo si sladoled. Usedli smo se na pomol, se pogovarjali, gledali morje in uživali.
- Vsaka druga beseda mojega prijatelja je bila »ne da se mi«.
- Za zajtrk smo dobili zelo, zelo kisle hre-

novke, pri kosilu pa čufte, ki niso takšni kot slovenski. Upam, da mi kaj takšnega ne bo treba nikoli več jesti.

- Opravili smo preizkus plavanja. Razburljivo je bilo čakanje, v katero skupino nas bodo uvrstili.
- Sošolec je oponašal pevca skupine AC/DC. Umirali smo od smeha.
- Med poukom je učitelj zaspal, mi pa smo mogli pisati zgodbe.
- Na pohodu mi je spodrsnilo na kamnu obdanem z zeleno sluzjo. Padel sem in dobil 18 zarez. Učiteljica mi jih je namazala in lahko sem nadaljeval.
- Pri nogometu je soigralec dobil brco v glavo. Preživel je.
- Prvič sem bila na morju. Vode me je bilo zelo strah. Iskala sem školjke. Val me je zalil in bila sem čisto mokra. Nič me ni ustavilo. Bila sem zelo srečna, ker sem našla veliko školjk.

Pred odhodom na letovanje se v nas naselijo: dvom, strah, bojazen in tisoč vprašanj. Kako bo? Bomo zmogli? Se bo kdo poškodoval, zbolel ... ?

Ko pa se kasneje zazreš v oči otroka, ki je prvič videl morje, dojel njegovo razsežnost, okusil njegovo slanost, valovanje in vidiš iskrice sreče v njegovih očeh, vsi pomisleki in dvomi izginejo. Ponosni smo, da smo lahko del tega, kar si bodo otroci vtisnili v svoj spomin in bo nepozabni del njihovega življenja.

Petošolci
in spremljevalci

D, A, CH in FL

Že veste, kje smo bili?

OŠ FRANJA GOLOBA
PREVALJE IN OŠ MEŽICA
USPEŠNO SODELUJETA.

45 učenk in učencev obeh šol pod mentorstvom učiteljic Špele Metelko in Betine Jamšek smo se 16.6.2016 ponovno odpravili na potovanje. Letos smo obiskali kar štiri države: Nemčijo, Avstrijo, Švico in Lihtenštajn. Z nami so bili še: dva zanesljiva in prijazna šoferja, odličen vodič Bojan Lesjak ter pomočnica ravnateljice OŠ Franja Goloba Prevalje Mateja Pečnik,

ki ima na naših izletih tudi drugo, zelo pomembno vlogo - vlogo bolničarke, s čimer je zagotovljena dodatna varnost za otroke. Polni novih vtisov in prijetnih izkušenj smo se domov vrnili v nedeljo 19.6.2016 okoli ene ure zjutraj.

1. DAN:

Ob drugi uri zjutraj smo se odpravili na pot mimo Celovca do Wattensa, kjer smo si ogledali svet KRISTALOV SWAROWSKI. Oči se otrokom niso lesketale le zaradi kristalov, temveč tudi zaradi

fantastičnih igral v sklopu muzeja, ki so popestrila naš dopoldan. Obogateni, kolikor so dopuščale naše denarnice, smo zapustili ta čarobni kraj. Nadaljevali smo z vožnjo do INNSBRUCKA. Začutili smo veter na vrhu skakalnice ter globoko spoštovanje do Petra Prevca in vseh ostalih orlov. V mestu pa so nas zaslepili sončni žarki, ki so se odbijali od znamenite zlate strehe sredi starega mestnega jedra. Rahlo utrujeni smo pot v močnem dežju nadaljevali do Švice, do kantona Chur, kjer

smo v vasici Parpan, 1400 m visoko, in domovini Heidi prespali.

2. DAN:

Zbudili smo se zaskrbljeni zaradi slabega vremena. Previdno smo pokukali skozi okna in onemeli ob lepoti s soncem obsijanih in zasneženih švicarskih gora. Po zajtrku smo se spustili do BODENSKEGA JEZERA in si ogledali botanični vrt na znamenitem polotok MAINAU. V popoldanskih urah smo si v Schaffhausnu ogledali RENSKE SLAPOVE, ki so bili zaradi obilnega dežja še toliko bolj mogočni. Ustavili smo se tudi v slikoviti srednjeveški vasici STEIN AM RHEIN, kjer smo občudovali freske na več sto let starih stavbah. To noč smo prespali v pravljичnem mladinskem hotelu.

3. DAN:

Po okusnem zajtrku smo se odpeljali do ZÜRICH. Vodič Bojan nas je popeljal po mestu. Pokazal nam je vse glavne znamenitosti. Vstopili smo v protestantsko cerkev Grossmünster in na cerkvi Svetega Petra videli najdaljši urni kazalec na svetu. Zatem smo se peljali do Lihtenštajna in ugotovili, da lahko glavno mesto VADUZ prehodiš v petih minutah. Zelo lačni smo se ustavili ob Eurobrücke (najvišji most v Evropi), kjer smo želodčke napolnili s hitro hrano. V pričakovanju domače postelje smo se nepričakovano ustavili v Italiji. Bus kaputt. Šoferja sta ob pomoči naše bolničarke Mateje začasno usposobila avtobus. Rezervni deli pa so bile že na poti iz Slovenije. Z deli smo se srečali nekje na

pol poti do doma. Srečni, da se je podnebje na avtobusu spremenilo iz tropskega nazaj v nam znanega, smo se okoli ene ure zjutraj zadovoljni vrnili domov.

Učiteljici Betina in Špela sva zadovoljni, da nama je uspelo s takšnimi izleti uresničiti večletne sanje o obogatitvi pouka nemškega jezika v osnovni šoli. Zahvaljujemo se šolama za podporo ter turistični agenciji Relax za organizacijo izleta.

Posebej pa bi se radi zahvalili staršem za zaupanje ter učencem in učenkam za medsebojno spoštovanje in odprt um.

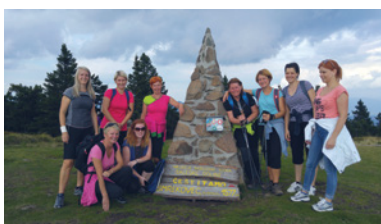
Se vidimo na avtobusu drugo leto.

**Betina Jamšek in
Špela Metelko**

Zanimiv začetek šolskega leta

Lahko bi se reklo, da smo šolsko leto pričele na visokem nivoju, saj se ni kar tako povzpeli z določene višine kar dvesto metrov više, sploh, če se to zgodi po končani službi, v popoldanskem času.

Strokovne delavke našega vrtca se zavedamo, da je gibanje ključnega pomena za razvoj otrokovih spoznavnih, socialnih, funkcionalnih in čustvenih sposobnosti. Vemo pa tudi, da smo odrasli tisti, ki smo zgled otroku, ki ga s svojimi dejanji vodimo in usmerjamo v različne aktivnosti. Zagotovo je prav, da smo

delavke vrtca v dobri gibalni pripravljenosti, kar smo dokazale na našem skupnem pohodu, kjer smo preko napora, druženja in smeha dokazale, da se z malo truda ohranja naše zdravje in krepijo medsebojni odnosi. Le kje smo se potepale?

Štefka Kuserbanj

MATEMATIČNA JUHA

V VRTCU MEŽICA ŽE ŠTIRI LETA »KUHAMO MATEMATIČNO JUHO«. NE VERJAMETE?

Ja, lahko bi rekli tako – vsem dejavnostim, ki jih izvajamo že četrto leto, v sklopu inovacijskega projekta Razvoj matematičnih kompetenc v vrtcu. V njem že drugo leto sodelujemo vse skupine vrtca in poteka pod okriljem Zavoda republike Slovenije za šolstvo s konzulentko dr. Natalijo Komljanec. Naš cilj je zaznati, opaziti in odkriti, »Katere matematične zakonitosti živijo in odkrivajo otroci od 1 do 6 let?« V vseh letih izvajanja je postala matematika del našega vsakdana. Kljub temu, da je vsepovsod, pa smo jo v preteklosti bistveno manj opazale vzgojiteljice in posledično tudi otroci. Strokovne delavke smo v vseh letih izvajanja pridobile nova znanja in zato jo znamo opaziti, na njo opozoriti otroke in jih navdušiti za nadaljnje raziskovanje. Kar pa je najpomembnejše – učimo se znanje in spoznanja otrok dvigniti na višji nivo. To pa dosežemo z odprtimi vprašanji, našim razmišljanjem in spodbujanjem razmišljanja otrok. Strokovne delavke imamo prosto, odprto pot za razvijanje in kovanje idej, ki si jih med seboj izmenjujemo in navdušujemo ena drugo ter tako bogatimo našo »juho«. Ob dosežkih otrok in opazanju njihovega razmišljanja pa doživljamo čudenje in zanos ter to z veseljem in radostjo podajamo naprej otrokom, staršem,

sodelavkam. Izvedle smo že nekaj srečanj za starše, kjer so se lahko skupaj z otroki igrali, spodbujali njihovo mišljenje ter doživeli matematiko kot prijetno izkušnjo. Izvajamo veliko načrtovanih dejavnosti z vseh področij matematike, razmišljanje otrok spodbujamo tudi pri rutinskih dejavnostih, na sprehodih, pri hranjenju, nekatere strokovne delavke so pripravile že veliko didaktičnega materiala, druge jim nastavljajo različne »magnete« ter tako spodbujajo njihovo mišljenje, včasih nam dneve obogatijo tudi mame matematikarke ... Vsem pa je skupno, da razmišljamo in ob tem uživamo, bogatimo, rastemo ... in da iz lonca »matematične juhe« že diši in na to smo zelo ponosni.

Naš cilj letošnjega šolskega leta je usvojitve 4. ravni razvoja inovacije, kar dosežejo in zmorejo le redki vrtci v slovenskem prostoru. Z vso energijo, voljo, znanjem, sproščenostjo, sodelovanjem in razmišljanjem, verjamemo, da nam bo uspelo in o tem bomo z veseljem poročali.

Vodja projekta:

Romana Šepul, mag. prof. zgodnjega učenja in poučevanja

ZA ZDRAVJE

Droge in zasvojenost

V tokratnem prispevku se posvečamo težki tematiki drog in odvisnosti, ki tudi našemu kraju niso tuje. Že v zadnjih razredih se srečujemo z odvisniki od prepovedanih drog in tudi s preprodajalci, ki svojim vrstnikom ponujajo instantni užitek in avtocesto v pogubo.

V naslednjih vrsticah povzemam misli dr. Alberta Mrgoleta iz knjige **Izštekaní najstniki in starši, ki štekajo** (več informacij na www.veza.si) in kot samostojni prispevek je dodano tudi razmišljanje dr. Milana Kreka, zdravnika, ki se že 30 let ukvarja s problematiko drog v Slovenskem prostoru. Sledi prispevek Nede Hudopisk, zdravnice, predstojnice območne enote NIJZ na Ravnah na Koroškem, o aktualni tematiki **meningokokne okužbe**.

Odvisnost je odnos z objektom odvisnosti (substancia, računalnik, določena vsebina, vedenje, oseba), ki postane pomembnejši od odnosov, v katerih zadovoljujemo svoje temeljne potrebe. V odvisnem odnosu ljudje zadovoljijo, kar bi morali zadovoljiti v odnosih z bližnjimi, vrstniki ali v širšem socialnem okolju. Objekt odvisnosti pridobi moč nad človekovo voljo in s svojimi pravili usmerja vedenjske izbire.

Do zasvojenosti ali odvisnosti ne pride čez noč in predmet zasvojenosti ne »naskoči« in zasvoji človeka sam od sebe. V človeku morajo biti pripravljeni pogoji, da lahko predmet odvisnosti prevzame moč nad človekovo voljo. Pri mladostnikih lahko stiske in dileme zaradi vedenja mladostnika samega in družinskega vzdušja vodijo do izgube stika z bližnjimi. Pride do izgube zaupanja, konfliktov in posledičnega umikanja v druge svetove in iskanje nadomestnih zadovoljitev (uteho lahko oseba najde v opojnih substancah, prekomerni naslonitvi na najstniško skupino, umiku v virtualni svet).

Pri preprečevanju odvisnosti je ključnega pomena odnos staršev z mladostnikom, ki morajo z mladostnikom ohranяти stik in mu omogočati varno zavetje. Pri odvisnostih je tako kot pri rakavih obolenjih: prej kot ga odkrijemo in začnemo zdraviti, manjša je škoda.

Dejavniki tveganja pri mladostniku so pomanjkanje samozaveda, težave pri obvladovanju tesnobe in agresivnosti (zadovoljevanje potrebe po moči), nespretnost v socialnih veščinah in odnos do ugodja (predvsem zmožnost odložitve zadovoljitve ugodja).

Preventivni dejavniki so pozitivna samopodoba, zadovoljena potreba po avtonomiji, stik s svojimi čustvi, odnos do zdravja (in s tem do svojega telesa), lastna integriteta in dostojanstvo.

Pomembno s strani staršev je jasno postavljanje meja, ki mladostniku predstavljajo varen okvir delovanja. Kot v popolnoma temni sobi postane situacija znosnejša, če zatipamo stene in s tem opredelimo meje prostora. V vsakem primeru eksperimentiranja se izpostavi tudi vprašanje lastnega odnosa do substance ali načina vedenja in s tem nerazrešene vsebine iz otroštva staršev, ki trčijo na uporniški duh mlade osebe.

V prihodnjih mesecih se bo v Zdravstvenem domu Slovenj Gradec odprla metadonska ambulanta, ki bo s svojo mobilno enoto (kombijem) dostopna tudi v našem kraju.

Dodatno v sodelovanju z Nedo Hudopisk iz NIJZ v Mežico prihaja tudi projekt Človek, ki nudi informacije in podporo mladostnikom eksperimentatorjem, in pa izobraževanja za vzgojno-varstvene delavce in učence na tematiko drog. Poleg tega bo v našem kraju dostopen tudi nizkopražni program Zdrava pot, ki bo odvisnikom nudil svetovanje in pomoč neposredno na terenu.

Za zaključek pa tole: če želimo videti, moramo gledati s srcem. S tem se nam strah in obsojanje razblinita in na njuno mesto stopita razumevanje in podpora. To ne pomeni podpore odvisnosti, ampak podporo prizadevanju za vrnitev – tako v zdravje kot v skupnost.

Špela Resnik,
dr.med.spec.

Celosten pristop k obravnavi odvisnosti od drog

Čeprav ima veliko ljudi v Sloveniji še vedno predvsem moralistični pristop do uporabe drog in posledične odvisnosti, ki sloni na zmotni predpostavki, da uporabniki delajo nekaj slabega za sebe in družbo po lastni presoji (za nalašč) in da bi morali zato tudi v skrajni meri moralno in kazensko odgovarjati. Na strokovnem področju je že dolgo časa jasno, da gre pri odvisnosti za izredno težko, praviloma kronično ponavljajočo se bolezen, ki običajno povzroča osebam odvisnim od drog in tudi okolici velike težave, ki pa se jo da uspešno zdraviti, če so zato vzpostavljeni ustrezni programi zdravljenja in obravnave odvisnosti.

V poteku same bolezni pride do pomembnih sprememb v nagrajevalnem centru v možganih, ki pri ljudeh regulira pomembna področja, kot je prehranjevanje in druga ugodja, ki so povezana z našim preživetjem, kot je npr. spolna zadovoljitev, ki je osnova za reprodukcijo človeške vrste. Zaradi uporabe droge nastanejo v nagrajevalnem sistemu spremembe, ki želijo vse več droge, sicer center ni zadovoljen, zato se sproži krizna reakcija, ki je za človeka zelo težka izkušnja in se kaže v obliki neznosnih bolečin, krčev, driske, znojenja itd.. V možganih se postopoma zgodijo pomembne spremembe tudi na celičnem nivoju, ob tem marsikatera celica odmre. Na koncu osebe odvisne od drog ne uporabljajo več drog zato, da bi jim le-te prinašale ugodje, ampak uporabljajo droge zato, da niso nenehoma v krizi, ki se razvije takoj, ko človek nima več dovolj droge. Glede na vrsto drog se te krize nekoliko razlikujejo, a za vse velja, da so neznosne za uporabnika drog in da le-ta naredi vse, da bi drogo dobil in umiril krizo, ki jo ima. Če človek ne dobi droge, poišče denar zanjo na različne načine. Tu se sreča s kriminalom, saj mora slej ko prej začeti preprodajati droge, krasti denar in razne predmete, ki jih prodaja, za denar pa kupi drogo. Tako poleg bolezni nastopijo še socialne posledice,

Meningokokni meningitis

Meningokokni meningitis je bakterijska bolezen, ki se začne z nenadno povišano telesno temperaturo, glavobolom, slabostjo, pogostim bruhanjem in otrdelim vratom. Značilen je pojav izpuščaja na koži v obliki drobnih krvavitev (petehije). Bolezen je imela včasih zelo visoko smrtnost, z uporabo antibiotikov se je ta precej zmanjšala.

Pri bolezni gre za gnojno vnetje možganskih ovojnic. Velika večina ljudi pa kljub stiku s to bakterijo sploh ne zboli. Bakterija je pri zdravih ljudeh v sluznici nosno-žrelnega predela. Pri otrocih, mlajših od pet let, je prisotna pri dveh odstotkih populacije, pri mladostnikih med 15. in 19. letom starosti pa kar pri četrtini. Prenos je kapljičen, to pomeni, da se širi z drobnimi kapljicami, ki se iz ust in nosu sproščajo ob kihanju in kašljanju, ko kapljice prepotujejo razdaljo do enega metra. Za okužbo so najbolj dovzetni majhni otroci in mladostniki. Čas od okužbe do izbruha bolezni je od 2 do 10 dni, običajno 3 do 4 dni.

Večje tveganje za okužbo imajo osebe, ki so bile v stiku z izločki iz bolnikovih ust ali nosu, npr. ob uporabi istega jedilnega pribora, posod, kozarcev; osebe, ki so se z bolnikom poljubljale (če so se poljubile samo na prijateljski način – usta na lice, je verjetnost prenosa zelo majhna, tvegano poljubljanje za prenos meningokoka je, ko se stikata ustni sluznici), zdravstveno osebje, ki je prišlo v tesnejši kontakt z bolnikom ... Tesnim stikom se predpiše ustrezna antibiotična zaščita. V Sloveniji sicer obstaja cepivo proti meningokoknemu meningitisu, a zaenkrat še ne za vse tipe.

Neda Hudopisk,
dr.med., spec. javnega zdravja,
predstojnica NIJZ OE
Ravne na Koroškem

ki se kažejo v izstopu iz šole, brezposelnosti, in na koncu v brezdomstvu.

Naša družba ima še vedno zelo negativen odnos do uporabnikov drog, zato so le-ti stigmatizirani in odrinjeni na rob družbe, kjer životarijo do prezgodnje smrti. Ob tem je potrebno povedati, da ima veliko bolnikov odvisnih od drog tudi številne resne pridružene zdravstvene motnje, med katerimi so pogoste duševne motnje. Predčasno ostarijo in obubožani ostanejo brezdomni in umirajo na cesti.

Bolezen se začne skoraj nezaznavno in ljudje na začetku uporabljajo droge, ker jim olajšajo življenje, naredijo življenje bolj sprejemljivo in mnogim povzročajo dobro počutje. Mnoge osebe z duševnimi motnjami se po uporabi drog počutijo veliko bolje. Problem nastane kasneje, ko človek postane odvisen od droge in potrebuje vsak dan več droge, da bi dosegel isti učinek. Zato uporabniki drog praviloma kljub opozorilom prijateljev nadaljujejo s svojim početjem. Da bi se izognili kritikam okolice, uporabljajo droge skrivaj in vsakemu obljublajo, da bodo nehali in da še niso tako daleč, da bi bili odvisni, ter da lahko, kadar hočejo prenehajo z uporabo drog. Tisti svojci, ki jim verjamejo, naredijo veliko napako. Veliko bolje bi bilo, da bi poiskali nasvet pri strokov-

njakih, ki se ukvarjajo z odvisnostmi, le-ti bi jih lahko naučili, kako se morajo obnašati, da bo oseba čim prej spoznala, da je odvisna od drog, in se začela zdraviti, kajti to je tudi najboljša rešitev za njih. Svojce pa je velikokrat strah in tudi sram priznati nekomu, da ima njihov otrok, partner itd. težave. Da so odvisni, priznajo odvisniki od drog sami sebi veliko kasneje, kot je odvisnost dejansko nastopila. Tedaj tudi že sami spoznajo, da potrebujejo pomoč. Ker pa so tako rekoč v toku bolezni razočarali prijatelje, starše in tudi partnerje in otroke v trenutku, ko potrebujejo največ pomoči, le-te ni in ostanejo velikokrat sami s seboj nemočni v spopadu z odvisnostjo in v tesni odvisnosti od dilerja, ki jim prodajo drogo, zato jo tudi sami začnejo preprodajati, da lahko preživijo, s tem pa nastajajo novi in novi odvisni od drog. Če ne pride do ustrezne pomoči, se pot konča v zaporu, kjer se končno lahko srečajo s terapijo, ki jim nudijo ustrezno pomoč, če jo seveda sprejmejo.

Sodobne družbe rešujejo ta velik javno zdravstveni problem s celostnim pristopom, ki pozna različne načine, temelječe na zmanjševanju ponudbe drog in organiziranju pomoči odvisnim od drog, ter tesnim medsektorskim sodelovanjem na lokalni in nacionalni ravni. Na področju zmanjševanja

ponudbe drog so pomembni represivni organi, med katerimi je najpomembnejša policija, ki načrtno išče prekupčevalce drog in preprečuje razpečevanje droge. Pomembno vlogo pri tem pa imajo lahko tudi učitelji, pedagogi, ravnatelji, ki morajo biti pozorni na ljudi, ki preprodajajo drogo mladostnikom in ustrezno ukrepati, ko to zaznajo.

Pomembne so preventivne aktivnosti – vse od splošnega izobraževanja ljudi o drogah pa do specifične preventive pri osebah, za katere vemo, da obstaja večje tveganje, da bodo posegle po drogah. Pomembna je okoljska preventiva, ki deluje v smeri zmanjševanja tveganja za uporabo drog v posameznem okolju. Potem so pomembni programi zmanjševanja škode zaradi uporabe drog. Njihova temeljna naloga je, da ponudijo pomoč čim večjemu številu oseb, ki uporabljajo droge, pa še niso iskale pomoči. Zelo pomembno je svetovanje tem ljudem, kako varneje uporabljati droge, in razdeljevanje sterilnega pribora za injiciranje drog, ki zmanjša prekuženost uporabnikov drog s HIV in hepatitisom C. Danes pa je zelo pomembno tudi odkrivanje oseb, ki so se okužile z hepatitisom C, ker imamo že zelo učinkovita zdravila za njegovo zdravljenje. Med zelo pomembne programe pomoči sodijo tudi programi nadomestnega zdravljenja z metadonom in drugimi nadomestnimi zdravili, ki pomembno zmanjšajo kriminalno vedenje uporabnikov drog, zmanjšajo njihovo umrljivost in podaljšajo življenjsko dobo in jim omogočijo tudi vzpostavitev abstinence. Za osebe, ki si želijo vzpostaviti abstinenco, pa so pomembni bolnišnični programi, ki nudijo tovrstno pomoč. Programi terapevtskih skupnosti, ki trajajo od 1 do 3 let pa pomagajo pacientom vzdrževati abstinenco. Potem so tu še rehabilitacijski programi, ki ljudem, ki vzpostavijo abstinenco ali vzpostavijo stabilno stanje na substitucijski terapiji, pomagajo poiskati zaposlitev in se ponovno vključiti v vsakodnevno življenje družbe. Pomembno se je zavedati, da od 100 oseb, ki so zbolele za kronično ponavljajočo boleznijo odvisnosti, le ena tretjina vzpostavi dolgoročno abstinenco. Ena tretjina jih zelo hitro ponovno zapade v bolezen, ena tretjina pa nikoli ne preneha z uporabo drog; za njih so zelo pomembni programi zmanjševanja škode in programi zdravljenja s substitucijskim zdravilom. Zavedati se moramo,

da je recidiv boleznii odvisnosti nekaj normalnega in ne nekaj izrednega in da moramo vedno računati nanjo, in s programi preprečevanja recidiva zmanjševati tveganja zanj. Bolezen se razvije tako v urejenih kot neurejenih družinah in danes opažamo povečan porast tovrstnih obolenj med ostarelo populacijo. Nihče ni varen pred njo in je zato stigmatizacija samih uporabnikov in družin, v katerih so uporabniki, nesmiselna in zelo škodljiva. Družba kot celota ima pomembno vlogo pri vzpostavitvi in koordinaciji celostnega pristopa, ki upošteva potrebe lokalne skupnosti in uporabnikov drog. Na podlagi potreb je tudi potrebno razviti ustrezne programe, ki jih naj se vseskozi evalvirajo in dopolnjujejo v skladu s potrebami in sodobnimi spoznanji.

Koroška sodi med tiste regije v Sloveniji, ki do danes še niso uspele razviti celostnega pristopa do uporabnikov drog, ker manjkajo nekateri osnovni programi, kot je substitucijski program, programi zmanjševanja škode itd.. Po dostopnih podatkih izven koroške regije išče dnevno pomoč preko 50 oseb odvisnih od drog, ki se vozijo vsakodnevno v okoliške centre za zdravljenje odvisnosti (Velenje, Celje, Maribor) po substitucijsko zdravilo, ker regija ni razvila centra za preprečevanje in zdravljenje odvisnosti od prepovedanih drog. Mnogi verjetno ostajajo doma v stiski brez pomoči, ker nimajo možnosti prevoza.

Bolezen odvisnosti od prepovedanih drog je bolezen, ki se jo da preprečevati in zdraviti, vendar za to potrebujemo dobro organizirano in koordinirano mrežo programov pomoči na lokalnem nivoju, ki pa jo mora vzpostaviti lokalna skupnost. Programi so v dobrobit tako uporabnikov drog kot tudi vseh prebivalcev v regiji, zato so obvezni sestavni del odgovora sodobne družbe na pojav uporabe drog, za katerega so odgovorni odločevalci na lokalnem nivoju in stroka, ki jim mora ponuditi ustrezne strokovne odgovore, temelječe na znanosti in dobri praksi. Pri tem ima veliko vlogo Lokalna akcijska skupina za droge, ki jo običajno ustanovi župan, in mora skrbeti za celostni pristop (tudi za zdravljenje) do odvisnosti v lokalni skupnosti.

Milan Krek, dr.med., spec. javnega zdravja, žpredstojnik NIJZ OE Koper

1000 gibov v Piranu

Najboljše stvari so tiste, ki se zgodijo spontano, pa tiste, ki prihajajo iz oziroma od srca. Med slednje verjetno šteje tudi naš izlet, ki se je zgodil 27. avgusta letos.

V Piranu je bila tako kot vsako leto, organizirana vadba vseh skupin Šole zdravja. Vadbo je vodil zdravnik Nikolay Grishin, ki je idejni vodja te jutranje rekreacije po vsej Sloveniji. Naša skupina je z vadbo pričela letos na prvi pomladanski dan. Skupina iz Mežici šteje štirideset članov, dnevno pa nas vadi od dvajset do trideset. Počivamo samo ob nedeljah in praznikih. Navdušeni smo, ker je v skupini tako prijetno in ker opažamo napredek pri vseh, ki se vadbe udeležujejo. Zato smo sklenili, da se tega množičnega zbora udeležimo tudi mi.

V Piran nas je odpotovalo dvajset. Zbrane na avtobusni postaji sta za popotnico pričakala rogljiček in sendvič. Dremež, spanje in tih klepet pa so trajali le kratko. V Slovenj Gradcu se nam je pridružila še ena skupina. Kmalu se je izkazalo, da je bilo potnikov naenkrat preveč. Kaj sedaj? No, po kratkem pogovoru smo ugotovili, da so med nami ljubiteljice dr. Martina. Tirolska je lepa, dr. Martin je tudi super, vendar pa skupaj ne odtehtata dogodka v Piranu. Zagate še ni konec, kajti en potnik je brez sedeža, voznik pa sovoznikovega sedeža tudi ni pripravljen ponuditi. Sprašujemo se, kaj storiti? Rešitev ponudi

gospa Nežka, ki ima težave s križem in na ta način reši našo zagato. Potovanje se nadaljuje, vendar le do postajališča Lom. Potreben je bil polurni počitek, ki pa se je še malo zavlekel. Ko smo se končno namestili, smo ugotovili, da nam nikakor ne bo uspelo priti pravi čas v Piran. Odločili smo se, da potelovadimo kar na avtobusu in hkrati zapojemo še našo himno. Lepa je, res je lepa. Sicer smo slišali pripombo, če ne znamo zapeti kaj drugega. Pa mi povejte, kdo pa ima več himen? Po zapetem so se tudi kolegice iz Slovenj Gradca potrudile. Poiskale so vsaka svoj list in petje se je začelo. Bolj klavrno je bilo, ampak lep dan ima svojo moč. Slabega nastopa jim nismo zamerile.

Ob prihodu v Piran se je izkazalo, da so tudi tam zamujali. Ujeli smo večino vaj, ki jih vadimo, in priznam, da nas je dr. Grishin ogrel. Pri tem pa mu je bilo v pomoč tudi sonce. Ogrete in pregrete smo na Tartinijevem trgu še malo počakale. Sledilo je namreč fotografiranje na sto in en način. Fotografiranje z županom Pirana, z zdravnikom itd.. Potem pa nas je rešila Vida. V senco, na kavico. Pa odprejo ob osemnajstih. Ja, res se nam je dogajalo. S kavico ni bilo nič. Razdelimo se v nekaj skupin. Eni kopat, eni na terapijo z ribicami. Nekaj pa nas je šlo na voden ogled mesta. Cerkev, bolnica, cerkev, obzidje, cerkev ... Kar nekaj cerkva, večina zaprtih, bolnica zaplankana,

ena cerkev pa je celo izginila. Ni je bilo na mestu, kjer naj bi bila. Zanimivo, res, ni kaj. Potem pa zaslužena kava, kratek klepet in ker imamo kar nekaj časa (šofer rabi devet ur počitka), gremo v Portorož. Sprehajališče je lepo in na njem polno klopic, ki nas vabijo. Postanek, kozarček piva in kaj naj rečem? Življenje je lepo! Malo težke noge gremo hladit v prekrasno morje. Napočil je čas za himno, ki sta jo po naključnem srečanju popestrila še dva moška v oranžnih majicah – naša torej! Malo zapojemo, zaplešemo in na koncu ugotovimo, da harmonikar in kitarist znata zaigrati samo eno pesem. Ja, življenje je lepo, če le ne kompliciraš. V Portorožu srečamo še nekaj ljudi v oranžnem, pa nevesto, ki ni imela za čevlje.

Ženin pa še vedno z liziko. Čudni časi. Najdemo senčko in natakarka, ki nas je vesel. Naši, ne vem ali nas je v Portorožu tako malo, se nas razveselijo. Vse kar smo videle, dobre solate in vse do tedaj doživeto, nam je dalo občutek nečesa posebnega. Vsaj meni in upam, da tudi drugim. Ko smo se vračale, je bil tudi sladoled nekaj, kar si bomo zapomnile. Razveselile smo mladega slaščičarja, ki nas je prej fotografiral v družbi glasbenih mojstrov.

Potem pa odhod. Vse male grehe našega šoferja smo pozabile, saj nas je varno pripeljal domov. Dan pa je bil lep, da ga je vredno ponoviti.

Irma Makuc

Društveni piknik 2016

MESEC AVGUST JE VSAKO LETO REZERVIRAN ZA PIKNIK NAŠEGA ČLANSTVA, KI GA UPRAVNI ODBOR DRUŠTVA UPOKOJENCEV MEŽICA ORGANIZIRA ŽE NEKAJ LET. PIKNIK TRADICIONALNO ORGANIZIRAMO PRVO SOBOTO V AVGUSTU IN TUDI LETOS JE BILO TAKO.

Naši pogledi so bili uprti v nebo, ki je zjutraj kazalo bolj

klavrno podobo, bilo je kar precej mrzlo in vetrovno,

zato smo upali, da bo vzdržalo vsaj ta dan.

Da je naša Mežica prelepa, je vsem že znano, da pa so okoliški kraji tudi lepi, pa vedo le tisti, ki jih dnevno ali občasno obiskujejo.

Iz tega razloga smo se odločili, da piknik organiziramo v prečudoviti naravi na turistični kmetiji »Vojak«, ki nas gosti že nekaj časa in je zaradi prometne urejenosti dostopna vsakemu občanu.

Piknik poizkušamo izvesti čim bolj zanimivo, zato smo se odločili, da letos med nas povabimo člane Upravnega odbora društva upokojencev Ljutomer.

Zakaj ravno člane DU Ljutomer?

Že nekaj let imamo z Društvom upokojencev Ljutomer pristne prijateljske odnose, saj nam organizirajo martinovanje v njihovem domu, kjer se prijetno počutimo in zaradi njihove

prijaznosti in odprtega odnosa je prav, da smo jim izkazali vsaj nekaj hvaležnosti.

Ob 11. uri smo jih člani upravnega odbora pričakali pred našim domom in jih s skromno pogostitvijo sprejeli v naših društvenih prostorih. Nekateri izmed njih so že bili v Mežici, saj so pred dvema letoma obiskali rudarski muzej na Poleni, nekateri pa so bili tukaj prvič. Med pogovorom so mi zaupali, da si niso predstavljali tako lepe Mežice, bili pa so navdušeni tudi nad Peco, saj so zanjo le slišali. Skupno smo se odpeljali proti turistični kmetiji »Vojak«, kje so nas že pričakovali udeleženci piknika.

Kulturni program, ki je sestavni del piknika, je povezovala ga. Draga Simetinger, predsednica za kulturo pri DU Mežica,

ter pozdravila vse prisotne, posebej še goste iz Ljutomera in vabljenega župana občine, g. Dušana Krebla, z ženo. Vsem je zaželela dobro počutje med nami.

Besedo je predala predsedniku DU Mežica g. Jožefu Libniku, ki je prav tako pozdravil navzoče, tudi naše prijatelje iz Ljutomera ter g. Dušana Krebla z ženo.

Predsednik je poudaril pomen druženja našega in ljutomerskega društva in izrazil željo, da pristne in prijateljske odnose gojimo še naprej.

Besedo je povzel tudi gospod župan, se zahvalil za povabilo in potrdil misel obeh govornikov, kako je pomembno združevanje s

člani prijateljskih društev, in izrazil upanje, da bomo s takim načinom nadaljevali tudi v prihodnje.

Predstavnik DU Ljutomer, g. Marijan Črešnjovnjak, sicer vodja tamburaške skupine »Bisernica« Ljutomer, nas je pozdravil v imenu predsednice DU Ljutomer, ge. Slavice Suncič, ki se zaradi nujnih obveznosti ni mogla udeležiti našega skupnega piknika, kljub temu nam je zaželela prijetno druženje.

»Zelo smo veseli in hvaležni za povabilo in upam, da se kmalu vidimo na martinovanju pri nas v Ljutomeru!« je ob koncu strnil svoje misli g. Marijan.

V samem kulturnem programu sta sodelovala oba pevška zbora našega društva in sicer: Pevska skupina Gorna ter MPZ Viharniki, ki sta prispevala vsak tri pesmi.

Ne smemo pozabiti društvenega harmonikarja, ki

smo ga kar prisvojili za svojega – g. Adolfa Plaznika, ki nas vedno navduši, ko potegne svoj meh. Ob tej priliki se mu iskreno zahvaljujem za doprinos h kulturnemu programu.

Za prijetno presenečenje so poskrbeli naši povabljeni gosti, saj so s seboj pripeljali svoje inštrumente in seveda nepogrešljiv duet svojih pevk. Bili smo navdušeni in smo jih nagradili z bučnim aplavzom. Njihova glasba je res nekaj posebnega in ko se oglasijo tamburice ter zapojeta njihovi pevki, je to pravi balzam za dušo in srce ter pravo doživetje.

Na tem mestu se moram zahvaliti tudi osebju Turistične kmetije »Vojak« za dobro hrano, saj smo z njihovo ponudbo vedno zadovoljni.

Druženje smo nadaljevali v preizkušanju v športnih aktivnostih. Pomerili smo se v streljanju z zračno puško,

metanju pikada, zadevanju žoge v tarčo in metanju obročkov. Aktivnostim so se pridružili tudi naši gosti, ki so se zelo vživeli v dogajanje.

Najbolj uspešnim trem v vsaki disciplini smo podelili skromne nagrade.

Ob prijetnem druženju in melodijah tamburic je dan prehitro minil. Naši prijatelji so se zaradi oddaljenosti morali posloviti od nas.

Z glasbo nas je še naprej zabaval muzikant Blaž, ki nam na naših piknikih večkrat igra.

Bližal se je večer in mislim, da je bil še en lep dan za nami in smo zato vsekakor zadovoljni.

Vse, ki pa se letos piknika niste udeležili, vabimo naslednje leto in obljubljam, da bo »fajn«.

Za DU Mežica:
Rozalija Libnik

Raduha, prihajamo!

NEK AVGUSTOVSKI PETEK MINULEGA POLETJA SMO SE ČLANI DRUŠTVA UPOKOJENCEV MEŽICA, V DOMENI POHODNIŠKE SKUPINE »MARTINČKI«, ZBRALI PRED NAŠIM DOMOM. NAŠ CILJ – RADUHA.

Jutro je bilo čudovito – jasno, toplo in brez oblaka. Zbralo se nas je osemnajst pohodnikov. Organizirali smo prevoz z lastnimi avtomobili ter z dvema avtomobiloma Gorske

reševalne postaje Prevalje in Planinskega društva Mežica. Dobro volje ni manjkalo in razpoloženje je bilo na višku.

Pot nas je peljala do Bukovni-

kove kmetije – najvišje ležeče kmetije v Sloveniji. Razgled je bil kot naročen, saj so se videle vse znane gore in vrhovi. Po kratkem postanku smo nekateri šli peš, za ostale pa je bil organiziran prevoz. Med potjo nam je čas hitro minil in že smo bili pri koči na Grohatu, kjer so se nekateri ustavili, da si »privežejo« dušo, kot radi

rečemo. Kot sem že v uvodu povedala, je bil cilj našega pohoda Raduha, seveda za tiste, ki so želeli na vrh, ostali pa smo se namestili pri bivaku gorske reševalne postaje.

Prijazna člana obeh društev sta odprla bivak, ki pa pravzaprav ni bivak, ampak že kar razkošna kočica, saj je v njej vse potrebno za preživetje. Vsi zbrani smo si privoščili »šilce« kratkega, skuhalimo lahko kavo, nekateri pa so si postregli tudi z malico iz svojega nahrbtnika.

Raduha! Čudovita gora s plečastim apneniškim slemenom, v sivino zavite skale, ob vznožju zelene smreke, modro nebo – pogled, ki osupne še tako brezčutnega človeka. Kaj bi si želeli še več?

Razigrani kot prvošolčki smo

se predali čudoviti naravi, slišati je bilo smeh, tudi kakšen vic je bil vmes. Nekateri smo se »zapodili« po okolici iskati še zadnje zdravilne rože in jih nekaj tudi nabrali. Bili smo si enotni, da moramo narediti tudi eno »gasilsko« za spomin na druženje. Počasi smo se odpravili proti koči na Grohatu. Na poti so nas srečevali posamezni pohodniki, ki so še zadnji trenutek hiteli gori v objem.

Iz kočice je že dišalo po različnih kuhanih dobrotah in če si bil še tako sit, se nisi mogel upreti kislemu mleku z ajdovimi žganci, bograču ter joti.

Prijazna oskrbnika, ga. Polona in g. Slavko, sta nas že pričakovala in njuna široka nasmeha sta nas spravila v dobro voljo. Posedeli smo pred kočico, se nadaljevali sončnim žarkom in si prikimali, da je sreča z

vremenom na naši strani in da je Raduha za to leto končana.

Počasi smo spet krenili proti Bukovniku, kjer smo občudovali prelepo okolico in se odžejali.

Ob tej priložnosti bi se rada zahvalila Gorski reševalni postaji Prevalje in Planinskemu društvu Mežica za nesebično pomoč pri prevozu naših članov, ki Raduhe drugače ne bi doživeli.

Mislim, da smo s tem pohodom na Raduho okrepili svoje želje, saj če bo zdravje, bo drugo leto spet z nami. Ko odhajamo, je ne moremo odnesti s seboj, saj potem ne bi bila več Raduha in nas naslednje leto ne bi več čakala.

Za DU Mežica:
Rozalija Libnik

MEŽICA OPEN 2016

Od 4. do 6. avgusta je na letnem telovadišču potekal turnir Mežica open 2016 v odbojki na mivki za moške in ženske dvojice. Tekmovanja se je v letošnjem letu udeležilo 29 ekip, od tega 12 ženskih in 19 moških dvojic. Turnir je ponujal enega izmed najvišjih denarnih skladov v Sloveniji, saj je bilo med prve štiri ekipe v moški in ženski konkurenci skupaj razdeljenih kar 5.000€.

Turnir je v letošnjem letu prešel meje Slovenije, saj se lahko poleg najboljših slovenskih ekip pohvalimo s sodelovanjem **ekip iz Brazilije, Srbije, Avstrije, s Češke in Hrvaške**

Med nastopajočimi moškimi dvojicami želimo posebej izpostaviti slovensko ekipo **Zemljak/Pokeršnik**, tudi letošnja zmagovalca turnirja Ljubljana Challenge, ki

REZULTATI ZAKLJUČNEGA DVOBOJA TURNIRJA V ŽENSKI KONKURENCI

	IGRALKA 1	IGRALKA 2
1. mesto	Pauline Alves de Silva (BRA)	Erika Fabjan (SLO)
2. mesto	Samanta Fabris (CRO)	Sara Radanović (CRO)
3. mesto	Cornelia Rimser (AUT)	Katharina Almer (AUT)
4. mesto	Dajana Lucas (SLO)	Tjaša Jančar (SLO)
5. mesto	Anja Dofler (AUT)	Julia Radl (AUT)
6. mesto	Tjaša Kotnik (SLO)	Nina Kontrec (SLO)
7. mesto	Julija Fruhbauer (AUT)	Nina Lovšin (SLO)
8. mesto	Katarina Fabjan (SLO)	Natalija Snedec (SLO)
9. mesto	Ana Skarlovnik (SLO)	Jelena Pešić (SLO)
10. mesto	Mia Medved (SLO)	Nika Peklar (SLO)
11. mesto	Katja Saje (SLO)	Ana Babič (SLO)

REZULTATI ZAKLJUČNEGA DVOBOJA TURNIRJA V ŽENSKI KONKURENCI

	IGRALEC 1	IGRALEC 2
1. mesto	Jan Pokeršnik (SLO)	Nejc Zemljak (SLO)
2. mesto	Vinicius Gomes (BRA)	Marcio Gaudie Ley (BRA)
3. mesto	Danijel Pokeršnik (SLO)	Tadej Boženik (SLO)
4. mesto	Jan Dumek (CZE)	Ondrej Perušič (CZE)
5. mesto	Sergej Drobnič (SLO)	Alan Košenina (SLO)
6. mesto	Iva Željko (CRO)	Filip Silić (CRO)
7. mesto	Jure Kasnik (SLO)	Vasja Plešec (SLO)
8. mesto	Christian Reiner (AUT)	David Čuk (SLO)
9. mesto	Borut Markovič (SLO)	Aleksander Ribič (SLO)
10. mesto	Jernej Prikeržnik (SLO)	Samo Stravnik (SLO)
11. mesto	Uroš Krže (SLO)	Miha Pungertl (SLO)
12. mesto	Aleksandar Gavrilov (SRB)	Miloš Milić (SRB)
13. mesto	Matej Prikeržnik (SLO)	Urh Port (SLO)
14. mesto	Nace Lednik (SLO)	Viljem Prepotnik (SLO)
15. mesto	Damir Očepek (SLO)	Mark Maze (SLO)
16. mesto	Luka Primik (SLO)	Vid Ramšak (SLO)
17. mesto	Luka Pucnik (SLO)	Vasja Kukuljan (SLO)

je potekal en teden prej. Nejc in Jan sta tako skozi celoten turnir kot v finalnem dvoboju pokazala odlično in atraktivno igro na najvišjem nivoju. V finalnem dvoboju sta jima morala premoč priznati Brazilca, in sicer **Vinicius Gomes** in **Marcio Gaudie Ley**. Igralci so nizkim temperaturam navkljub poskrbeli za odlično vzdušje med navijači ter jim omogočili prvovrstno odbojgarsko izkušnjo.

Zaslužno tretje mesto sta na turnirju zasedla **Danijel**

Pokeršnik in **Tadej Boženek**, domačina in aktualna državna prvaka v odbojki na mivki. Z borbeno igro in požrtvovalnostjo sta za las zgrešila uvrstitev v finale. V polfinalu sta morala namreč premoč priznati mlajšemu bratu Danijela in Nejcu Zemljaku.

Med nastopajočimi ženskimi dvojicami velja izpostaviti ekipo, kjer je nastopala tudi aktualna državna prvakinja **Erika Fabjan**. Do zmage na turnirju Mežica open 2016 pa ji je tokrat pomagala Brazilka **Pauline Alves de Silva**. V zanimivem

finalnem dvoboju sta se igralki borili proti hrvaški navezi **Fabris/Radanović** in z atraktivno igro ter zanimivimi točkami navijaško vzdušje prebudili prav pri vseh navijačih.

Zanemariti ne gre niti drugih nastopajočih ekip v ženski konkurenci, saj je na turnirju Mežica open 2016 nastopalo kar nekaj igralk, ki se uvrščajo v sam vrh lestvice slovenske odbojke na mivki. Med drugimi so to **Nina Lovšin**, prva na jakostni lestvici slovenskih odbojkaric na mivki, **Nina Kontrec**, drugo mesto na lestvici,

ter ekipa **Lucas/Jančar**, saj obe igralki zasedata četrto mesto na prej omenjeni lestvici. Vse to kaže na razburljivost letošnjega turnirja, ob katerem sodelujoči in navijači niso ostali ravnodušni.

Zaradi večjega števila prijavljenih moških ekip je bil med moškimi dvojicami odigran tudi kvalifikacijski turnir, s katerim smo pričeli v četrtek, 4. avgusta 2016, ob 15. uri. Že kvalifikacijski turnir je tako pokazal na samo kakovost turnirja kot tudi na zanimanje gledalcev. Slednji so lahko tokrat spremljali tekme na dveh igriščih in z večjega števila tribun.

Na prvi tekmovalni dan je bilo odigranih 12 tekem, v katerih so se ekipe pomerile za štiri mesta na glavnem turnirju. Vse tekme smo zaključili v poznih večernih urah. Na glavni turnir so se tako uvrstile ekipe: Kasnik/Plessec, Markovič/Ribič, Reiner/Čuk ter Prikeržnik/Stravnik.

V petek, 5. avgusta, so s tekmovaljem pričele tudi ženske dvojice, ki so pričele z glavnim turnirjem. Tudi v moški konkurenci smo nadaljevali s tekmovaljevanje v petek, ko smo pričeli z glavnim turnirjem. Ta dan se je skupaj odigralo 23 tekem, s katerimi smo pričeli ob 15. uri.

V soboto so bili na sporedu zaključni dvoboji turnirja v moški in ženski konkurenci. S turnirjem smo pričeli ob 9. uri, vendar se je zaradi velikega števila tekem odvijal dolgo v noč. Polfinalne in finalne tekme so namreč potekale od 19. ure naprej, kar pa nikakor ni odvrnilo navijačev od navijanja in sodelovanja, saj so kljub za avgust malo neprimernim

temperaturam vztrajali in skupaj z uradnim napovedovalcem tekmovanja ustvarili nepozabno vzdušje.

Po napetem finalnem boju med ekipama Alves de Silva/Fabjan in Fabris/Radanović v ženski konkurenci si je zmago zasluženoma priprala brazilsko-slovenska naveza (Alves de Silva/Fabjan).

Tudi v moškem finalu smo spremljali napet dvoboj med slovensko (Zemljak/Pokeršnik) in brazilsko ekipo (Vinicius/Marcio). Kljub borbeni in atraktivni igri brazilске dvojice sta zasluženoma slavila Nejc Zemljak in Jan Pokeršnik.

Celoten turnir si je v treh dneh tekmovanj ogledalo okoli 700 gledalcev in navijačev, ki so bili navdušeni nad

prikazano igro, zvezdniki slovenske in tuje odbojke na mivki ter tudi nad celotno organizacijo turnirja, ki se je začela že mesece pred samim tekmovanjem, saj smo prenovili obstoječe igrišče za odbojko na mivki, ga preplastili z novo mivko, opremili z novimi stebri, odbojgarsko mrežo in črtami. Obenem smo naredili novo igrišče ter obe skupaj povezali z reflektorji, ki odbojgarskim navdušencem omogočajo igranje tudi ob poznejših urah. Po končanem turnirju sta obe igrišči brezplačno na voljo vsem zainteresiranim.

Vsem obiskovalcem kot igralcem smo obljubili, da se bomo v prihodnjem letu še bolj potrudili, še bolje organizirali turnir ter s tem poskušali privabiti še več atraktivnih ekip.

Ob tej priložnosti pa se želimo zahvaliti za sodelovanje vsem, ki ste nam omogočili izvedbo samega turnirja.

Lep odbojgarski pozdrav!

**Robi Stane in
Damir Ocepek**

Nogometni klub AKUMULATOR iz Mežice, KLUB Z DOLGO TRADICIJO

NK AKUMULATOR IZ MEŽICE JE BIL USTANOVljen LETA 1964. SEDEŽ KLUBA JE NA KNAPOVŠKI ULICI 19. USPEHI KLUBA SO SI BILI V DOLGI ZGODOVINI RAZLIČNI IN BILA SO TUDI OBDOBJA, KO JE ČLANSKA EKIPA DOSEGALA ZELO DOBRE IN VIDNE USPEHE. V TEJ PREDSTAVITVI PA SE BOMO OSREDOTOČILI NA TRENUTNE RAZMERE V KLUBU, SPREGOVORILI O AMBICIJAH IN CILJIH, O DELU Z MLADIMI IN O POGOJIH ZA NORMALNO DELOVANJE CELOTNEGA POGONA PRI NK AKUMULATOR.

STANJE V KLUBU

S 1.1.2015 ima klub novo vodstvo. Na skupščini kluba, ki je bila v decembru 2014, je bil za predsednika izvoljen Viljem Novak. Ta je pred izvolitvijo in po sami izvolitvi za predsednika kluba vsem prisotnim predstavil njegovo vizijo delovanja NK Akumulator. Ves poudarek in vse prednostne naloge v obdobju 2015 – 2018 bodo namenjene ureditvi stanja v klubu, klubskih prostorih z okolico, povečanju uspeha članske ekipe in delu z mladimi.

Vse aktivnosti v klubu se financirajo s sredstvi, ki jih klub dobi od občine Mežica in sponzorjev. Glavna sponzorja kluba sta podjetji TAB d.d. in CABLEX – M.

Zaradi dotrajanosti klubskih prostorov je bilo zelo težko vaditi in tekmovali, zato se je občina Mežica odločila, da se bo zgradil nov servisni objekt in uredila okolica na samem stadionu. To smo v klubu sprejeli z velikim olajšanjem saj so na sam klub zaradi nemogočih razmer za igranja nogometa pritiskali tudi z Nogometne zveze. Obnova nogometnega stadiona bo po našem mnenju velika pridobitev za celotno Mežico, saj bodo s tem novim objektom pridobili tudi: OŠ Mežica, vrtec, PGD in mnogi drugi.

Vodstvo kluba je zelo zadovoljno, saj nam je v letu in pol uspelo urediti vse potrebno za dobro in še uspešnejše delovanje kluba za vse bodoče generacije.

ČLANSKA EKIPA NK AKUMULATOR

Članska ekipa je bila ob prevzemu na repu 3. lige pri MNZ Maribor. To pomeni, da smo bili skoraj

zadnji v zadnji ligi. Za spomladanski del tekmovalne sezone 2014/2015 smo se dobro pripravili in smo sezono končali na 4. mestu. Tu je treba pohvaliti NK Korotan s Prevalj, ki nam je dal na izposajo nekaj njihovih obetavnih igralcev, ki tam niso dobili prilike za dokazovanje. Za sezono 2015/2016 smo si zadali cilj napredovanje v višji rang tekmovanja. To nam je na koncu tudi uspelo in veselja v Mežici ni bilo konec. Na zadnjo tekmo sezone je šlo z nami več kot 50 navijačev, ki so se skupaj z igralci in vodstvom kluba veselili napredovanja v višji rang tekmovanja.

Pod okriljem MNZ Maribor se je tekmovalo v 3 ligah in NK Akumulator bi po pravilih moral napredovati v 2. ligo pri MNZ Maribor. Vodstvo tekmovanja se je odločilo, da bo tekmovalje skrcilo na 2 ligi, 1. in 2. ligo MNZ Maribor. Ker smo bili zmagovalci ene od lig v lanskem sezoni, smo avtomatsko napredovali v 1. ligo pri MNZ Maribor. Tega v vodstvu kluba nismo pričakovali, vendar smo ta izziv, skupaj s strokovnim vodstvom članske ekipe, sprejeli z navdušenjem. Članska ekipa trenutno šteje 23 igralcev in vsi zavzeto trenirajo. Začetek tekmovalne sezone je za novince v tej ligi do zdaj dokaj uspešen. Zmagali smo obe pokalni tekmi in dve prvenstveni tekmi. Doživeli smo tudi dva poraza na gostovanjih v Malečniku in pri Palomi. V soboto bo v Črni na Koroškem sosedski derbi med NK Peca in NK Akumulator. Takšnega derbija ni bilo celih 15 let in vsi upamo, da bodo gledalci prišli na svoj račun in uživali ob tem nogometnem prazniku na Koroškem.

Končni cilj za letošnjo sezono je, da članska ekipa ostane v tej najmočnejši ligi pri MNZ Maribor.

Naše mlajše selekcije ob zaključku sezone 2015/2016

KLUBI

SEZONA 2016/2017 - 1. ČLANSKA LIGA - 4. KOLO - REZULTATI

Uvrstitev	Klub	Tekem	Zmag	Neodločeno	Porazov	Goli	Točke	Premik
1.	TEHNOTIM Pesnica	4	4	0	0	12:2	12	▲
2.	Paloma	4	3	1	0	6:3	10	▲
3.	Pohorje	4	3	0	1	15:7	9	▼
4.	Marles hiše	4	3	0	1	9:3	9	●
5.	Radlje	4	3	0	1	6:4	9	▲
6.	Akumulator	4	2	0	2	9:6	6	▲
7.	Asfalterstvo Brus Malečnik	4	2	0	2	7:6	6	▼
8.	ŠD Marjeta na Dravskem polju	4	2	0	2	7:8	6	▲
9.	Gostilna Lobnik Slivnica	4	1	1	2	6:7	4	▼
10.	Peca	4	1	1	2	5:8	4	▼
11.	Radvanje	4	1	0	3	3:15	3	▲
12.	Duplek	4	0	2	2	5:7	2	▼
13.	Cerkvenjak	4	0	1	3	3:10	1	▼
14.	ENERGOTIM Miklavž	4	0	0	4	2:9	0	▼

MLAJŠE SELEKCIJE

V nogometu in pri vseh ostalih športih je tako, da ni uspeha brez dela in vlaganja v mlajše selekcije. V klubu smo zelo zadovoljni, da se je takšno število mladih dečkov in deklet odločilo za igranje nogometa pri nas. Naš končni cilj je, da se približamo temu, da imamo zapolnjene vse selekcije pri fantih in da ustanovimo žensko nogometno ekipo. Da smo zelo uspešni pri mlajših selekcijah je razvidno iz tega, da imamo pokrite selekcije pri U7, U9, U11 in U15. Škoda in žal nam je lahko za vsemi tistimi, ki so zaradi nezanimanja

posameznikov šli igrati nogomet v druge klube na Koroškem.

Imeli smo oziroma imamo zelo nadarjeno selekcijo U13, ki bo letos nastopala pod U15. Ti fantje so bili v lanski sezoni prepričljivo prvi v ligi, ki ni bila lahka. Želimo, da te fante do konca obdržimo v klubu, in vsi v klubu pričakujemo, da bo ta generacija uspešno zamenjala marsikoga v naši članski ekipi. Garancija za to so zelo usposobljeni in nadarjeni mladi trenerji, ki smo jih šolali za delo pri mlajših selekcijah.

Članska ekipa
NK Akumulator

Zmagoslavje po zadnji tekmi
sezone 2015/2016

TEKME

SEZONA 2016/2017 - 1. ČLANSKA LIGA - 4. KOLO - REZULTATI

Kraj	Datum	Ura	Domači	Gosti	Rezultat
Radlje ob Dravi	10.09.16	16.30	Radlje	ENERGOTIM Miklavž	1 : 0 (1 : 0)
Limbuš	10.09.16	16.30	Marles hiše	Peca	3 : 1 (1 : 0)
Mežica	10.09.16	16.30	Akumulator	Gostilna Lobnik Slivnica	4 : 1 (1 : 1)
Spodnji Duplek	10.09.16	16.30	Duplek	Paloma	1 : 1 (0 : 1)
Marjeta	11.09.16	16.30	ŠD Marjeta na Dravskem polju	Cerkvenjak	2 : 1 (2 : 1)

ZAKLJUČEK

V klubu se trudimo, da bi vsem nudili najboljše pogoje za igranje nogometa v Mežici. Vodstvo kluba in ostali funkcionarji opravljamo svoje delo prostovoljno in brez kakšnega nadomestila. Delamo pa zato, ker imamo radi nogomet in ker smo navdušeni nad tem, da ima Mežica toliko privržencev nogometu med mladimi in starejšimi občani občine Mežica.

Ponosni smo na opravljeno delo in uspehe vseh selekcij pri NK Akumulator. Še naprej se bomo

trudili, da bomo s pomočjo naših sponzorjev vsem selekcijam nudili tisto, kar smo jim do sedaj: urejeni prevozi na tekme na gostovanju, enotna oblačila, malica po tekmi (zunaj in doma), enotne zimske priprave v enem od letovišč na morju, organizacija družinskega piknika ob zaključku sezone itd.

Vse ljubitelje nogometa in tudi tiste, ki to še niste, pa vabimo, da si v čim večjem številu pridete ogledati naše nogometne tekme.

NK Akumulator Mežica

MEŽIŠKI PUMPTRACK ALI TLAČILNA STEZA

Dejstvo je, da veliko Korošcev kolesari. Vedno več. In eno izmed dejstev je, da je Koroška na zunaj razpoznavna tudi kot kolesarska dežela, z ogromno prekrasnimi kolesarskimi turami za vse okuse. Od zelo zahtevnih gorskih kolesarjenj vse do naših najvišjih vrhov, do atraktivnih spustov, »singelc«, krožnih poti med gorami, do najvišje ležečih kmetij, pa v osrčje Pece skozi rudarske rove. Zato se včasih zgodi, da ena stvar z drugo, popolnoma spontano, pripelje do kakšnega pozitivnega »pompa«. Zgodba Mežiškega PumpTracka se je začela ravno tako.

Sam imam rad kolo. Sploh, če gre navzdol, v naravi, med koreninami, kjer skorajda ni poti, z naklonom, ki ti omogočajo super hitrosti. Žal, včasih pride tudi do poškodbe (to je zgodba za kdaj drugič), ki pa ni nujno v vseh pogledih negativna.

Dokaj huda poškodba kolena me je prisilila do zdaj že enoletnega mirovanja. Vendar ne v duhu, glavi, mislih in sanjah, kjer sem ves čas maksimalno aktiven. In potem je tukaj še Maks, moj sin, že pri treh letih velik navdušenec nad vsem, kar je na dveh kolesih. Ko sem spomladi izvedel, da so v Avstriji na Klopinskem jezeru naredili pumptrack poligon, smo se takoj odpravili pogledat.

Poligonček je zelo dobro skonstruiran, sicer manjši, vendar omogoča dobro »pumpanje«. Očitno sva bila oba z Maksom istega mnenja, saj, ko je zapeljal na poligon, so v hipu minile 4ure! 4ure za štiriletnika, skorajda brez prekinitve, eno samo navdušenje! Pa mi pokažite kakšno stvar, ki današnje otroke še zmore motivirati za 4ure, v naravi, da so fizično aktivni! Računalniki?!

In tako sem stal tam in vse to gledal, pa razmišljal, zakaj lahko imajo Avstrijci to, mi pa ne? In sem rekel Nataši: »To bo v Mežici! To bomo naredili v Mežici! Še letos!« Spomladi so se otroci še nekajkrat vozili pod Peco (kolesarski poligon v sklopu smučišča Peca), kjer smo se kar redno dobivali s Tinom Pristovnikom, ki je ravno tako pripeljal svoje fante na kolo. Takrat je tudi padla dokončna odločitev o Mežiškem PumpTracku. Ideja se je 16.6. začela uresničevati s polno paro.

Kaj je PumpTrack ali tlačilna steza?

Tlačilna steza je utrjena zemeljska krožna pot, ki je sestavljena iz grbin in ovinkov. Za vožnjo po njej potrebujemo običajno kolo, kjer vrtenje pedal ni potrebno. Pomembno je le usklajeno ritmično gibanje telesa in rok, kakor, da bi s tlačilko polnili prazno zračnico. Od tu tudi izvira ime tlačilna steza. Velikost steze se prilagaja

željam in razpoložljivosti terena. Z začetnim spustom pridobimo zadostno hitrost za vso progo, katero torej lahko nato s prenašanjem težišča prevozimo brez poganjanja pedal. Proga je zasnovana tako, da je vozna v vse smeri, ter da s pravilnim prenašanjem teže in vožnjo skozi ovinke »bande« pridobivamo na hitrosti.

Primerna je tako za popolne začetnike kot tudi za zahtevnejše kolesarje, od najmlajših do najstarejših. Kolesarja začetnika bo spodbujala, da s pomočjo pravilnega gibanja rok in nog pridobiva na hitrosti in poskuša čim hitreje skleniti celoten krog. Zahtevnejšemu kolesarju pa bo predstavljala izziv v obliki preskakovanja valov, vožnje preko ovir po zadnjem kolesu in iskanja novih neobičajnih linij.

PumpTracki so trenutno zelo aktualni poligoni v večini kolesarskih središč širom Evrope. V Sloveniji so pred kratkim odprli PumpTrack v Ljubljani, ki pa je dosti manjši od našega.

Zakaj PumpTrack na bivšem kopališču v Mežici?

- Ker je bilo bivše kopališče neizkoriščeno, hkrati pa je prostor kot nalašč za izgradnjo odlične pumptrack proge, ki sovпада z rolkarskim poligonom. Vse skupaj se nadaljuje še do vrhunskih igrišč za odbojko na mivki. In tako v celoti dobimo kar nekakšen športni center na prostem.
- Ker ponuja vso osnovo kolesarjenja, ker je atraktiven, fizično naporen in telesu prijazen šport za vse generacije.
- Da nam ne bo treba na takšne in podobne poligone v Avstrijo, kot nekoč po kavo in Kinder jajčka.

V času gradnje PumpTracka se je zgodilo marsikaj. Prvo, kar velja omeniti je nekakšna posebna energija, ki je v današnjem času ne najdeš več prav pogosto. Morda jo še najlažje primerjamo s tisto nekdanjo socialistično, ko je mladina hodila v brigade – pa ne zaradi plačila. Tukaj, na bivšem kopališču, je bilo začutiti

složnost, bratstvo in željo po uresničitvi enega samega velikega cilja, za katerega smo delali. Tudi, ko je neurje odneslo že velik del do takrat narejene proge, nas nič ni ustavilo in smo začeli znova. Na tem mestu lahko rečem samo hvala Komunali Mežica z Ambrožem Blatnikom in Gradbeništvu Stane d.o.o., brez pomoči katerih takrat zagotovo ne bi zmogli nadaljevati. Prihajali so ljudje, ki so me resnično presenetili s svojo pomočjo, in lahko rečem, da so se spletle mnoge močne vezi, brez katerih danes PumpTrack ne bi stal. Ravno to je dokaz, da se s skupnimi močmi, brez vrtoglavih števil (če vemo, da so v Ljubljanski pumptrack vložili 50.000 eur) še vedno da ustvariti nekaj dobrega. Odličnega!

Na tem mestu bi še posebej izpostavil ljudi,

brez katerih te zgodbe zagotovo ne bi bilo: Tin Pristovnik, Sergej Grešovnik in Matej Flis, neutrudne mravlje, Dejan Dimec, prva »karjola« Mežice, Blaž Holcl, vizionar pumptrackov, ter Boštjan Slodej, Dejan Krebl, Nejc Skuk, Žiga Podhraški in Tadeja Oderlap, ki so bili vedno pripravljeni priskočiti na pomoč.

Vsem kolesarjem želimo varno in zabavno uporabo PumpTracka. Pri tem pa dosledno uporabljajte zaščitno čelado ter ostala zaščitna sredstva (kolenčniki, komolčniki, rokavice ...), kajti na progi se lahko dosega velike hitrosti, dolgi in visoki skoki ter možnost trčenja z drugimi »pumperji«.

Po pogovoru s **Primožem Dolerjem** napisala **Nataša Lačen**

Znani Mežičar Dušan Štriker

RES JE, DA ŠE NI ZELO DOLGO PREBIVALEC MEŽICE. JE PA TUDI RES, DA GA POZNAJO MNOGI, KI SO OBISKOVALI MEŽIŠKI ODELEK GLASBENE ŠOLE ALI PA SE KOLIČKAJ UDELEŽUJEJO KULTURNIH DOGODKOV V NAŠEM KRAJU.

HM, RES JE PA TUDI, DA GA TI ZADNJI POZNAJO PREDVSEM V HRBET, KI GA OBISKOVALCEM KAŽE VEČINO ČASA. NEVLJUDNO? NE, SEVEDA NE, SAJ GOVORIM O DIRIGENTU PIHALNEGA ORKESTRA RUDNIKA MEŽICA, KI GA PREDSTAVLJAMO DANES.

DUŠAN ŠTRIKER je na vprašanje, kako dolgo je že naš krajan, imel kar dva odgovora. Tu stanuje zadnji dve leti, če pa upoštevamo njegovo delo, je Mežičar že vse od leta 1998. Njegovo prvo službeno mesto na področju poučevanja klarneta za zgornji del naše doline

je bila namreč ravno Mežica. Z življenjem pri nas je zadovoljen. Hiša stoji v lepem delu kraja, kjer imaš občutek, da si sredi narave in ne v mest(ec)u, je povedal. Okolje je prijazno, razgled proti Kajžarju sproščujoč, prebujanje ob jutranjem zvonjenju cerkvenih zvonov in

obilica zelenja pa so še dodatni dejavniki, ki mu dajejo dober delovni elan.

Sosedje so ga lepo sprejeli medse, dobro se razumejo, potrpežljivo so prenašali ropot dela ob adaptaciji hiše, jih je pohvalil, sosedski piknik je pa še ena stvar, ki dokazuje povezanost male ulične skupnosti.

Glavna tema predstavitve današnjega sogovornika pa je seveda glasba.

Glede na to, da je bil rojen v glasbeni družini (oče je bil član Koroških jeklarjev, ki so vadili pri njih doma), mu je bila

glasba tako rekoč položena že v zibelko, zato se za ukvarjanje z njo pravzaprav sploh ni bilo treba posebej odločati. Če njegovo izobraževanje in udejstvovanje predstavimo na kratko, izgleda takole:

- s sedmimi leti vpisan v glasbeno pripravljalnico,
- eno leto učenje kljunaste flavte,
- z devetimi leti vključen v nižjo glasbeno šolo na Ravnah – g. Gradšek je bil njegov prvi učitelj klarineta,
- po končani osnovni šoli na Ravnah dokonča še srednjo strojno tehnično šolo (2 leti delovne dobe ima tudi na takem delovnem mestu),
- obenem nadaljevanje učenje klarineta na srednji glasbeni šoli v Velenju (učitelj Oto Kožuh),
- ob delu na Glasbeni šoli Ravne dosežena diploma klarinetista solista na Univerzi za glasbo in upodabljajočo umetnost v Gradcu,
- nato še diploma za profesorja klarineta na Akademiji za glasbo v Ljubljani
- sedaj obiskuje še šolo za dirigente ljubiteljskih orkestrrov, ki jo organizira Zveza slovenskih godb in jo bo zaključil maja 2017.

Poleg učenja (in kasneje poučevanja) je seveda kot pravi glasbenik že zelo hitro pričel z nastopi. Vse od štirinajstega leta je igral v narodnozabavnih ansamblih. S fanti iste generacije so ustanovili prvi ansambel Mladi Štrikerji, kasneje pa bolj ambiciozen in uspešen ansambel Koroški pozdrav. Bil je član ansamblrov Fantje treh dolin, Sekstet Sredenshek in Ta pravih 6, kjer je prevzel tudi

funkcijo umetniškega vodje (vodenje vaj, aranžmaji skladb, dogovarjanje z avtorji za nove skladbe, dogovarjanje za snemanja v studiih in za snemanja videospotov).

Da trend, ko se v narodnozabavni glasbi pojavlja vse več deklških/ženskih skupin, še kar raste, potrjuje koroško-štajerska naveza šestih deklet (iz Strojne, Prevalj, Radelj, Slovenske Bistrice in Vojnika), zbranih v ansamblu Extra kvintet, kjer g. Štriker prav tako prevzema naloge in zadolžitve umetniškega vodje -mentorja. Kot mentor je sodeloval ob začetku delovanja tudi z narodnozabavnim ansamblom Carinthia sextet iz Avstrije in z ansamblom Kvintet slovenskih deklet.

Od leta 2008 je ustanovitelj, član in umetniški vodja Koroškega kvarteta klarinetov. Logično nadaljevanje najinega pogovora je bil seveda Pihalni orkester Rudnika Mežica. Niti želje niti načrtov glede dirigiranja nikoli ni imel, pravi g. Štriker. Pravzaprav ga je k PORM zaneslo naključje. Potem, ko je ob nadomeščanju, za katerega ga je nagovoril takratni kapelnik g. Miklavžina, z njegovo pomočjo in nasveti spontano spoznaval delo kapelnika v živo, ko je silom prilike izvedel koncert v Puli in ko je temu sledil še (za

le nekaj tednov nadomeščanja pripravljenega dirigenta) stresni koncert ob 111-letnici orkestra, se je izkazalo, da bo PORM potreboval njegovo vodenje za stalno. Tako je od maja 2012 »na pol«, od 1.1.2013 pa v celoti in tudi uradno prevzel dirigentsko palico.

Z godbeniki ima dobre odnose, pravi. V štirih letih so se že dodobra spoznali in sprejeli dejstvo, da »ko se dela, se dela (ko igraš, bodi zbran), ko je hec, je pa hec!« Za vaje je potrebna skoncentriranost in natančno delo, sploh na začetku, da se znanje utrdi, pridobi dodatna vrednost in lahko na koncertu glasbeniki, ki so zaradi trdega dela prepričani v to, da glasbene teme obvladajo, tem bolj spontani in sproščeni.

Rednim petkovim vajam v času pred koncerti dodajo še nedeljske, za »vikend vaje« v oktobru in novembru pa godbeniki datume dobijo že v septembru, da si lahko zanje organizirajo čas.

Seveda nisem mogla mimo dirigentke, ki jo premore naš orkester. V Sloveniji jih je kar precej, pove g Štriker, 1/4 ali celo 1/3. Ga. Saša Voler, prof. mag. glasbene pedagogike, je pomočnica dirigenta PORM in je vpisana v isto šolo za dirigente kot njen »šef«. Pri orkestru je tak pomočnik/ca nujen/na, da lahko vaje tečejo nemoteno, tudi kadar je dirigent odsoten. Glasbeniki so se ženske taktirke navadili, za vsak koncert pa ga Saša z njimi naštudira tudi svoj komad.

In kako je z gosti na koncertih, kdo jih izbere? Dirigent in predsednik PORM se posvetujeta o primernih gostih, izbor in odločitve je na strani predsednika, aranžmaji za skupen nastop se dobijo, ali pa jih pripravi dirigent. Stroškovno je pa seveda za mežiški orkester to dvojni zalogaj, saj pripravlja koncerte za dve občini in torej tudi gostujoči pevci/ansambli pridejo dvakrat. Pa ne samo to, poudari g. Štriker, tudi vsi ostali nastopi so krat z! Prvomajska budnica, na primer, je drugod končana do 10h, ko so naši muzikanti šele na polovici!

Kako pa je dirigentu, ko je le eden od muzikantov in mu dirigira nekdo drug; in kako, kadar je zgolj pasivni obiskovalec koncerta? V prvem primeru opazuje z očmi glasbenika-godbenika in se drži

navodil in ukazov, ki jih daje dirigent, v drugem pa predvsem opazi razliko med naštudiranim in spontanim dirigiranjem. Prav veliko pa na koncerte ne hodi. Služba ob popoldnevih in petkove vaje zapolnjujejo čas, ko se take stvari večinoma dogajajo.

Z jesenjo se bodo godbeniki spet zagnano lotili priprav na decembrska koncerta v Črni in Mežici. Od novembra do aprila naslednje leto pa bo njihovo delo tempirano na sodelovanje na tekmovanju Zveze slovenskih godb v II. skupini. Da bodo obdržali svoj status, morajo dodobra izpiliti eno predpisano skladbo, eno, ki jo bodo lahko sami izbrali med štirimi ponujenimi, in eno po izboru orkestra ali dirigenta. Bomo držali pesti, čeprav Mežičarji ne dvomimo v sposobnost svojih muzikantov.

Na kaj ste ponosni, kaj bi želeli spremeniti, je bilo naslednje vprašanje.

Pri sebi na to, po premisleku pravi g. Štriker, da se ukvarja z glasbo, oziroma, da glasbo živi in mu to ni le poklic. Ponosen je tudi, da kljub temu, da tega ni načrtoval, lahko dirigira orkestru s tako tradicijo, kot jo ima PORM.

Spremeniti? Ko bi mogel, bi spremenil odnos mladine do društev na kulturnem področju. Marsikateri od mladih na vaje prihaja le nekaj let, nato brez pravega razloga neha. Praksa kaže, da od desetih novincev ostanejo le trije, štirje, ostali pa pozabijo na 6 let glasbene šole in 4 leta orkestra. Razume, da imajo godbeniki veliko obveznosti takrat, ko so drugi prosti (petkove večerne vaje, budnica za 1. maj, božično/novoletni

koncert, pogrebi ...), a vseeno bi si želel malo več občutka pripadnosti. Pa malo več sodelovanja in usklajenosti pri kulturnih aktivnostih, ki se v kraju pogosto pokrivajo, bi bilo tudi zaželeno. Mnogi godbeniki so aktivni tudi drugje (folklor, pevski zbor, Narodni dom), pa so potem petkove vaje zaradi njihove odsotnosti pogosto okrnjene.

Na vprašanje, kaj ga poleg glasbe še veseli in razveseli, v čem uživa in kako se sprošča, je g. Štriker brez posebnega razmišljanja odvrnil, da se veseli vsakega trenutka posebej – vrtnarjenja, dela pri hiši (tako ob gradnji kot pri urejanju okolič), rad kolesari, rad je v naravi, sprosti se v kakih toplicah. Ja, pa veseli ga igranje klarineta, ko nastopa on sam – očitno brez glasbe res ne gre.

Kaj bi bil, če ne bi bil glasbenik? me je še zanimalo. »Nič drugega, kar sem, ne bi bil! Ker potem to ne bi bil jaz!« je bil nedvoumen odgovor.

Naj za zaključek zapišem definicijo, ki jo je med najinim pogovorom povedal g. Striker in ki najbolje ponazarja vse, s čimer se ukvarja:

»Glasba je izražanje čustva z zvoki. Vsak posameznik jo doživlja drugače, po svoje. In ne le to. Dojemanje in doživljanje glasbe je različno tudi za glasbenika – ko učiš učenca, ko taistega učenca poslušáš med nastopom, ko dirigiraš in ko sam igraš – v ansamblu, orkestru ali kot solist. Vsak od teh glasbenih trenutkov napolnjuje glasbenika s prav posebnim adrenalinom.«

Ida Paradiž

DRUŠTVO GOJITELJEV MALIH ŽIVALI

Delovanje je zastavljeno tako, da imajo v naštetih občinah ustanovljene KO (krajevne odbore). To so KO Ravne na Koroškem, Mežica, Prevalje, Slovenj Gradec, Dravograd in Radlje. Poleg predsednikov in podpredsednikov KO imajo tudi sekcije, ki zastopajo posamezne skupine živali. To so kunčjerejska sekcija, perutninarska sekcija, golobarska sekcija in sekcija za ptice.

Vsako leto v eni od naštetih občin organizirajo tudi društveno razstavo malih živali, ki je za društvo velik strošek in je brez donacij ter vaše pomoči ne morejo organizirati. Tako približajo živali vsem ljudem, predvsem pa otrokom, ki, žal, vedno bolj izgubljajo stik z naravo, in jim tako naredimo praznik. V letu 2016 imamo v planu dela

društva, da 25. razstavo malih živali organiziramo v Mežici v športni dvorani. Živali bodo na ogled od 4. do 6. novembra 2016.

Društvo deluje s svojimi lastnimi sredstvi – članarino, veseli pa bodo vsake, tudi najmanjše donacije, saj jim ta olajša priprave za njihovo veliko razstavo malih živali.

Donacijo lahko nakažete na
TRR: 02470-0253756974, odprt pri NLB.
ZA VSAKO POMOČ SE VAM LEPO
ZAHVALJUJEJO.

Dušan Grobelnik,
predsednik društva

DRUŠTVO GOJITELJEV MALIH ŽIVALI NA KOROŠKEM PRIREJA
V ŠPORTNI DVORANI MEŽICA od 4. do 6. novembra 2016

25. društveno razstavo malih živali

- PREKO 150 RAZLIČNIH PASEMSKIH GOLOBOV
- PREKO 150 PASEMSKIH KUNCEV
- PREKO 60 PRIMERKOV OKRASNE IN VODNE PERUTNINE
- PREKO 60 PTIC

Razstava bo odprta v petek in soboto od 8.00 do 19.00 ure in v nedeljo od 8.00 do 15.00 ure.

Vstopnina: otroci do drugega razreda v spremstvu staršev vstop prost,
ostali osnovnošolci 1,00€, odrasli 3,00€.

V ČETRTEK
13. 10. 2016
OB 17.00
URI

LU- NO- ŽER

Rezervacija in informacije:

tel.: 040 298 798 ali

e-pošta: info@narodnidommezica.si

Cena vstopnic za izven je 8 eur.

Cena vstopnic
za izven
je 8 eur.

V ČETRTEK
6. 10. 2016
OB 17.00
URI

ŽA- BA- GRE- TA

UREDNIŠKI ODBOR

župan
Dušan Krelbel

odgovorna
urednica
Jerneja Vertačnik

direktor
občinske uprave
Blaž Šaloven

člani
uredniškega odbora
Jožef Libnik
Barbara Prevorčič
Damir Ocepek
Ida Paradiž

Glasilo Občine Mežica izhaja 4 x letno v nakladi 1.550 izvodov in ga prejmejo vsa gospodinjstva v občini brezplačno.

Vsem, ki ste s prispevki sodelovali, se najlepše zahvaljujemo. Prosimo, da s svojimi prispevki tudi v bodoče sodelujete, ker bo le na ta način naše glasilo pestro in zanimivo.

Prispevki ne bodo honorirani, uredniški odbor pa si pridružuje pravico do njihovega izbora.

Oddaja dokumentov naj bo na digitalnem mediju (tekstovni članki v Microsoft Word-u, fotografije pa priložene ločeno v formatu jpeg ali tiff, in sicer na resoluciji 300 dpi s krajšo stranico najmanj 10 cm). Fotografije, ki ne bodo primerne velikosti (npr. snete iz spleta – 72 dpi / 70 KB) ne bodo objavljene. Fizično oddane fotografije, ki ste jih prispevali, lahko po objavi glasila dvignete na tajništvo občine Mežica.

Svoje prispevke pošljite na naslov:

Občina Mežica
Trg svobode 1,
2392 Mežica
info@mezica.si

izdala
Občina Mežica
www.mezica.si

lektoriranje
Jerneja Vertačnik

fotografije
avtorji člankov

fotografija na naslovnici
Podzemlje Pece

oblikovanje
Jasna Kalčič Rajzer, atelje jk®

tisk
Malex d.o.o.

naklada
1.550 kosov